

Dalma Turkoglu

MRAMORNI HORIZONTI

Dalma Turkoglu BEYOND THE HORIZON

Zvuk automobilskog motora naveo je Avsara Uzunlara da priđe prozoru i pogleda ka frontalnom delu dvorišta svoje imponantno velike kuće. Iako je očekivao Surejin dolazak, sav se stresao kada ju je ugledao. Procenio je da nije bio spreman za taj susret sa njom, da nije uspeo da se izleći od besa koji ga je proganjao danima i noćima.

Jedino što se promenilo, u proteklih nekoliko dana, ticalo se toga da je više bio besan na sebe, nego na Sureju. Ona je, od početka njihove veze, pa sve do tog dana, davala svoj maksimum. Više nije ni umela, ni mogla.

Ali on...

On je mogao i morao da prepozna kakva je zaista žena zbog koje je izgubio glavu, i dozvolio da sa njom dobije dete.

Bio je stariji, mudriji, zreliji i iskusniji od nje, ipak, dozvolio je da ga uhvati u svoju mrežu, da ga zavede svojim ženskim čarima. Sureja je odlično poznavala muške slabosti i umela je to znanje da iskoristi, da dobije ono što želi.

Avsar je, u početku, naivno verovao da je Sureja, zanosna plavokosa lepotica, želela njega. Trebalo je da prođe nekoliko meseci da bi shvatio da je želela njegov status, moć, bogatstvo, životni stil, kao i brojne prilike da se na važnim mestima prikazuje u svojim najboljim izdanjima.

Gde god bi se pojavila, predstavljala je magnet za muške oči. A on, Avsar, je glupo uživao u činjenici da ju je samo on imao, da je bila njegova. Šepurio se u njenom društvu, svesno izazivaj ući zavist poznatih i nepoznatih muškaraca.

Verovao je da je Sureja zaljubljena u njega, sve dok nije otkrio da je ona zaljubljena isključivo u sebe. Da joj je stalo jedino do onoga što je moglo da se vidi, kupi, dobije.

Nije umela da voli, niti da se daje. Ogrezla u samoljublju, provodila je sate doterujući se i težeći tome da izgleda sve bolje i sve atraktivnije.

Drugi sadržaji je nisu zanimali, ali je umela da se lažno ushiti kada bi to procenila kao potrebno. Duša joj je bila prazna, a srce hladno.

Kada je Avsar sve to shvatio, bilo je kasno. Sureja je ostala u drugom stanju. I iako je želela da prekine trudnoću, on joj to nije dozvolio. Nadao se da bi majčinstvo moglo daje promeni, da smekša njeno tvrdo srce. Dogodilo se upravo suprotno. Sureja je provela trudnoću u stanju panike zbog promene figure, zbog rastezanja kože. Rođenje ćerke je doživela kao olakšanje i kao priliku da se što pre vrati vežbanju i dovođenju svog tela u nekadašnju formu.

Odbila je Avsarovu ponudu da se uda za njega, već je objavila da napušta Tursku i da odlazi u Ameriku, u nameri da postane foto-model. Ćerku je, bez žaljenja, prepustila dadilji i, povremeno, svojim roditeljima. Nikome se nije pravdala zbog donete odluke da napusti dete, ode na drugi kraj sveta i posveti se karijeri.

Pokazala je, time, sav potencijal svoje sebičnosti, arogancije i bezosećajnosti.

A Avsar je prezreo sebe zbog okolnosti da je imao takvu ženu za ljubavnu partnerku i da ju je učinio majkom svog deteta.

Sipao je sebi rakiju sa anisom kada je shvatio da je Sureja odgovorila na telefonski poziv, koji ju je sprečio da odmah uđe u kuću. U neverici ju je posmatrao kako se glasno smeje, i to samo nekoliko sati uoči odlaska iz Istanbula i napuštanja ćerke.

Vetar je mrsio njenu dugu, plavu kosu, i širio krajeve njenog mantila, čvrsto stegnutog u struku.

Za one, koji je nisu poznavali, odavala je carski prizor za muške oči. Vitka, nametljivo - zavodljiva, rasipno koketna, nedostižno samouverena.

I, istovremeno, bezosećajna, sujetna, površna, drska...

Dobro je što odlazi, Avsar je pokušao da uveri sebe u to. Ona ništa nije imala da ponudi Lejli, njihovoj ćerki. Ništa, sem bezbroj prizemnih saveta o šminkanju i pravilnom uklapanju delova odeće.

Bacio je brz pogled na sat kada je otkrio da je njegov prvi saradnik, Japin Atakoglu, takođe ušao u dvorište i parkirao svoj automobil nedaleko od Surejinog. Avsar se oporo nasmejao tome što je Japin, po izlasku iz automobila, krenuo da zuri u Sureju, privučen njenom nametljivom lepotom. Malo je nedostajalo da padne na stepeništu, s obzirom na to da nije gledao kuda hoda, da mu je glava upadljivo bila okrenuta prema Sureji.

Ona nije propustila da mu se značajno osmehne, ne prekidajući telefonski razgovor. Za nju je svaka prilika, da privuče mušku pažnju, bila dobra prilika. Svet je posmatrala kao pozornicu na kojoj je ona igrala glavnu ulogu, na kojoj su svi drugi bili sporedni glumci.

Avsar je ispraznio čašu sa rakijom, pre nego što je otišao da otvori ulazna vrata. Toga dana je bio potpuno sam u kući. Otpustio je svu poslugu, kako

niko ne bi čuo ono, što je planirao da kaže Sureji.

Japinov pogled je i dalje bio čvrsto prikovan za Sureju, kada mu je Avsar otvorio vrata..

- Oprostite, gospodine Uzunlar! - promućao je postićeno. - Ja... Radi se o tome da nikada pre nisam video ovako lepu ženu...

- Ne izvinjavaj se! - Avsar ga je pokretom ruke pozvao da uđe u kuću.

- I prestani da mi persiraš! Ti si, od nedavno, moja desna ruka. Oslovljavaj me imenom.

- Hvala vam na tome... Odnosno, hvala ti... Avsare... - nesigurno se nadovezao.

- Jednoga dana ćeš, verovatno, postati uspešniji od mene, Japine. Zato prestani da se ponašaš tako ponizno. Nema potrebe za tim. Ne poznajem talentovanijeg i ambicioznijeg momka od tebe. Ja se razumem u svoj posao, ali se ti razumeš u gotovo sve! Nije daleko dan kada ćeš mi postati poslovni rival i konkurent. To, što si moj zamenik, je samo privremeni status.

- Ja ne želim da odem od vas. Odnosno od tebe, Avsare. Slažem se sa tim da sam talentovan i ambiciozan, ali sam pritom i neiskusna. Ti si onaj koji se razume u sve zakone bankarskih tržišta, u tokove kretanja novca, u praćenje geopolitičkih situacija koje utiču na biznis. O tome, koliko si vešt sa klijentima i saradnicima je uzaludno i govoriti. Čast mi je da učim od tebe!

Avsar je rezignirano izdigao obrve, misleći kako je neuspeh, koji je doživeo sa Surejom, poljuljao njegovu, nekada granitnu, sigurnost u sebe i svoje sposobnosti.

- Hoćeš li da popiješ nešto? - ponudio je Japina, dok je sipao sebi novu čašu rakije.

- Ne, hvala. Nisam planirao da se zadržim. Sem ako ne želiš da zajedno prokomentarišemo izveštaj koji sam doneo.

- Ostavi ga na stolu... - rekao je Avsar rasejano, prilazeći prozoru.

Čuo je kako je Japin prigušeno uzdahnuo, kada je stao nedaleko od njega.

- Pretpostavljam da... Da dobro poznaješ dotičnu plavušu? radoznalost ga je navela da postavi to pitanje.

- Sureju nije teško dobro poznavati. Ona je ono što vidiš. Ma koliko se trudio, nećeš pronaći ništa više od njene lepote.

- Sureja? Tako se zove. Negde sam, već, čuo to ime...

- Verovatno od zaposlenih u banci. Sureja ja, naime, majka moje ćerke.

- Oh! - iznenadio se Japin.

Neko vreme je zaneto zurio u Sureju koja je glasno pričala telefonom, smejala se, i prepuštala vetru da joj mrsi kosu. Odavala je prizor koji je mogao da navede svakog muškarca da poželi da prstima ukroti njene pramenove, baš koliko i njene bokove.

A Avsar, čiji su prsti detaljno upoznali Surejino telo, je samo želeo da je što pre isprati iz svog života.

- Sureja je došla da se pozdravi - Avsar. je to izgovorio glasom koji je podrhtavao od potisnutog gneva. - Danas odlazi u Ameriku. Preciznije, seli se tamo.

Ta informacija je predstavljala novo iznenađenje za Japina.

- Žao mi je što to čujem...

- Zašto?

- Pa... Pretpostavljam da... Da vodi vašu ćerku, sa sobom?

- Ne, ne vodi je. Odlazi sama.

- I ostavlja dete?! - Japin nije uspeo da sakrije svoje čuđenje.

- Tačno.

- Hoće li kasnije doći po nju?

- Neće.

- Ali... Kako to da razumem?

Avsar je nemoćno slegao ramenima. - Ko bi to mogao da razume? Neke žene, jednostavno, nisu stvorene za to da budu majke. Ja sam prekasno otkrio da je Sureja jedna od njih. I sada se neizmemo kajem zbog toga.

- Oprosti mi, ali... Zaista mi je teško da razumem Sureju. Život, kakav bi imala sa tobom, je san gotovo svih devojaka. Ti si, sam po sebi, san svih devojaka. Dobro mi je poznato koliko si interesantan ženama, ne samo zbog toga što si imućan i uspešan, već i zbog svog izgleda. Mnogo puta sam čuo komentare službenica banke, koji govore u prilog tome da im se dopadaš. Sve one bi bile presrećne ako bi ih izabrao za svoje partnerke. A Sureja... Vas dvoje niste venčani, zar ne?

- Ne, nismo. Ponudio sam Sureji da se uda za mene kada je ostala u drugom stanju. Odbila me je. Znam da zvučim sebično, ali moram da priznam da mi je učinila uslugu.

- Sureja je, dakle, odbacila tebe, vaše dete, novac i privilegije. U zamenu za šta?

- Opšte divljenje, javnu pažnju, komplimente, svetski uspeh. Na kraju, potreban joj je muškarac drugačiji od mene. Onaj, koji je spreman da joj prosipa latice cveća gde god da kroči nogom. Onaj, koji nikada neće uvideti njenu unutrašnju prazninu. Onaj, koji joj nikada neće reći, sve ono što se ja spremam da joj kažem.

Nakon kraćeg ćutanja, ispunjenog čuđenjem i pokušajima da usvoji sve ono što je čuo, Japin se osvrnuo oko sebe. - Gde je tvoja ćerka, Avsare?

- U Erdevanu. To je neveliko selo na obali Mramornog mora. Otišla je tamo sa dadiljom, na nekoliko dana.

- Onda... Onda će Sureja propustiti priliku da se vidi sa njom?

- Tačno. I, veruj mi, neće previše da žali zbog toga.

- A tvoja ćerka, Avsare? Da li ona traži majku?

- Ne. Njoj je sasvim dobro sa Jasemin, njenom dadiljom. I, povremeno, sa mnom.

- Zašto povremeno?

- Zato što me svaki pogled na Lejlu, moju ćerku, podseća na to koliko sam joj tešku sudbinu priredio, time što sam odabrao da je Sureja rodi. Bilo je to glupo i nepromišljeno sa moje strane.

- Sve to ne mora ništa da znači... Tvojoi ćerki, pored tebe, neće ništa nedostajati. Tu su i tvoji roditelji. Ne sumnjam da je i oni vole.

- Vole je. Međutim, oni su retko sa njom. Moja ćerka je više vezana za roditelje svoje dadilje, nego za moje ili Surejine roditelje.

- Ko su ti ljudi, Avsare?

- Jednostavni, prirodni ljudi sa sela. Drže domaće životinje, imaju baštu i mali maslinjak. Lejla obožava da boravi u tom selu. Plače svaki put, kada je odvodim odande, iako je stara tek osam meseci.

- Rekao bih da imaš ogromno poverenje u dadilju svoje ćerke, s obzirom na to koliko ona učestvuje u njenom životu?

- Jasemin je osećajna i dobra devojka. Kada je sa Lejlom, ne skida pogled sa nje. Vodi računa o svim njenim potrebama, pa i o emotivnim. Zahvalan sam nebesima na tome što je Jasemin tako odgovorna i što ju je Lejla prihvatila i zavolela. Ne znam šta bih radio, u suprotnom.

- Trebalo bi da krenem! - najavio je Japin, otkrivši da je Sureja završila telefonski razgovor.

- Da, kreni! - podržao ga je Avsar. - Ne bi bilo dobro po tebe da prisustvuješ sceni, koja samo što nije usledila!

Obuzeta potrebom da u svim muškarcima izaziva divljenje, Sureja se značajno i mazno osmehnula Japinu, dok se, na prilaznom stepeništu, mimoilazila sa njim. Besno je frknula kada je on tek promrmljao kratak pozdrav i velikom brzinom se udaljio od nje.

To je nije dovoljno uznemirilo da ne bi, iznova, raširila usne u osmeh i smišljeno rastvorila usta, kada je ušla u Avsarovu kuću. Uprkos tome što ga više nije želela, imala je potrebu da on izgara od želje za njom.

Kao nekada...

Odbijala je da prihvati okolnost da je Avsar postao potpuno ravnodušan prema njenoj lepoti, da je prestao da je želi, daje počeo daje prezire, čak. Verovala je da je, u svakom trenutku, mogla ponovo da ga osvoji, da ga izludi.

- Zdravo, dragi! - namemo ga je tako pozdravila, ignorišući to što ju je on posmatrao sa pritajenim gnevom u očima. - Gde je naše dete?!

- Nije kod kuće - Avsar je hladno odgovorio, lišen i najmanje emocije prema Sureji.

Ostao je da stoji pored prozora i da odoleva potrebi da izbac i Sureju iz kuće, da viče na nju, da joj pokaže kako se zaista osećao. Plašio se da bi sve to moglo da ode predaleko, s obzirom na to da je rakija počela da deluje, da je bio blago pripit.

Poslednje što je želeo, bilo je da dozvoli da ga Sureja isprovocira u meri, koja bi ga navela da je udari, da joj fizički naudi.

Znao je da to nikada ne bi sebi oprostio. Zato je stajao nepomično i ponavljao sebi da će, uskoro, sve biti gotovo, da će Sureja otići, i lišiti ga neprekidnog izvora besa.

- Gde je Lejla? - Sureja je bacila nervozan pogled na ručni sat. - Ne mogu predugo daje čekam. Uskoro krećem na aerodrom.

- Lejla je u Erdevanu, sa Jasemin. Ostaće tamo do početka vikenda.

- Da li si to namemo uradio, Avsare?! - planula je Sureja. - Da li si mi namerno uskratio mogućnost da se pozdravim sa ćerkom, pre odlaska u Ameriku?

- Ne, nisam. Radi se o tome da uopšte nisam razmišljao, o tebi, Sureja, kada sam poslao Lejlu sa Jasemin. Ona mi se požalila kako bi volela da ode do roditelja, koji su slavili srebrnu svadbu. Bilo je logično da pošaljem i Lejlu sa njom.

- U redu... - Sureja je prkosno podigla glavu, ne želeći da pokaže da je poražena. - Verovatno me smatraš za lošu majku, Avsare, ipak, ja odlazim u Ameriku mirne savesti, znajući da ostavljam Lejlu u dobrim rukama. Naše dete nije

moglo da dobije bolju dadilju, nego što je to Jasemin.

- Slažem se. Radi se o tome da je naše dete zaslužilo da dobije bolju majku, nego što si to ti.

Sureja je prošla prstima kroz kosu i usput koketno zbacila glavu. - Ja sam našem detetu podarila najbolje moguće gene, Avsare. Biće prava lepotica kada poraste. I imaće majku na koju će moći da bude ponosna! Zbog koje će se praviti važna pred drugaricama!

Avsar je stegao šake u pesnice, uzdržavajući se da poruči Sureji da je glupa i da bi, najbolje po nju, bilo da ćuti. Da ne izgovori nijednu, jedinu reč.

- Nadam se da naše dete nije nasledilo tvoju zlu prirodu, Sureja, kao i tvoju jadnu inteligenciju. Nadam se da neće biti tako plitkoumna, sebična i bezosećajna, kao što si to ti. Nadam se da, ni po jednoj karakternoj osobini, neće ličiti na tebe.

Sureja se drsko nasmejala, nimalo uznemirena onim, što joj je Avsar izgovorio.

- Ljut si na mene, jer te ostavljam! Otuda sve te uvrede!

- Ja sam odavno prekinuo našu vezu, Sureja - podsetio ju je Avsar. -Ne pravi se da si to zaboravila.

- Da, ali, ljudi to ne znaju. A sada... Sada će svi znati da si ostavljen! To bi moglo ozbiljno da ugrozi tvoju reputaciju fatalnog muškarca!

II

Avsar nije odoleo da se ironično nasmeje, iako se bes u njemu gomilao velikom brzinom.

- Ako ti je toliko stalo do mišljenja ljudi, zar se ne pitaš kako će oni da reaguju, kada budu čuli da si ostavila sopstveno dete?

- Ja nisam dete ostavila na ulici, već sa ocem i sa dadiljom! Lejla će imati sve što joj je potrebno. Uostalom, ja ću dolaziti povremeno. A jednoga dana, ko zna? Možda ću se trajno vratiti u Tursku, ili nju odvesti u Ameriku!

- Ne računaj sa tim planom, bestidnice! - poručio joj je Avsar oštro.

- Izgubila si svako pravo da odlučuješ o Lejlinom životu! Ja sam njen isključivi staratelj! Nikada joj ne bih dozvolio da živi sa tobom, ovde, ili bilo gde u svetu!

Sureja je tada ispućila usne i približila se Avsaru, sa neskrivenom potrebom da ga provocira.

- Zašto ne bi potražio sebi ženu, dragi? Tvoje ponašanje govori o tome da si dugo lišen seksa. S obzirom na tvoje seksualne apetite, to nimalo nije dobro za tvoje zdravlje. Pogledaj se, samo! Tako si negativan i napet! Učini sebi uslugu i pronađi ljubavnicu!

- Eto, konačno si izgovorila nešto pametno! - narugao se Avsar. - Poslušaću tvoj savet što pre!

- Ha! - Sureja se nadmeno nasmejala i okrenula Avsaru leđa. - Pokušavaš da me učiniš ljubomornom, zar ne? - upitala je, naglašeno njišući bokovima.

- O, da... - ironisao je Avsar. - Stalo mi je do toga, veoma. Nadam se da ćeš se propisno mučiti i grcati od ljubomore, kada do tebe bude dopro glas o mojim ljubavnim avanturama. Ili o tome da se ženim, na primer.

- Nezavisno od toga da li si sada iskren, ili ne, hoću da znaš da mi je stalo do toga da budeš srećan. Da pronađeš dobru ženu. I meni je to važno, pošto će ta žena često boraviti sa Lejlom.

- Koju god ženu da odaberem, svaka će biti bolja od tebe, Sureja.

- Već smo utvrdili šta to progovara iz tebe, dragi - Sureja je nastavila da provocira Avsara.

Prišla je velikoj komodi i krenula da traži nešto po jednoj od fioka.

- Ovo više nije tvoja kuća, Sureja. Odnela si sve svoje stvari.

- Htela sam da ponesem album sa Lejlinim fotografijama... Hej, šta je ovo? - upitala je, vadeći neveliku luksuznu kutiju za nakit, intenzivno crvene boje.

Otvorila ju je i zadržano uzviknula ugledavši predivno urađene, dijamantske minđuše. Njihov sjaj ju je zaslepeo. Procenila je da su bile veoma retke i, samim tim, veoma skupe.

- Za koga si ovo kupio, Avsare? - morala je da sazna, ali i da pokuša da ih dobije.

- Za tebe - priznao je Avsar, koji je odavno zaboravio da je kupio te minđuše, i da su se nalazile u fioci, umesto u sefu. - Pre nego što sam shvatio da ne zaslužuješ da dobiješ ni praznu kutiju za nakit.

- Ja sam majka tvog deteta, Avsare - podsetila ga je, vraćajući kutiju u fioku. - Zbog toga mi, bar, pripadaju neke zasluge.

- Svako može da rodi dete, ali ne može svako da ga odgaji.

- Nadam se da ćeš biti dovoljno pametan da ove lepe minđuše sačuvaš za Lejlu, da ih nećeš dati nekoj namiguši.

- Daću ih Jasemin - presudio je Avsar. - Ona ih je zaslužila.

Sureja se ružno zacerekala. - Odlično će se slagati uz njeno okruglo lice, ružnu frizuru i loše usklađenu odeću!

Avsar je besno proškrgutao zubima.

- Eto slike, koju ćeš moći da zamišljaš dok si Americi!

- Kada smo kod slika, mogu li da dobijem nekoliko Lejlinih fotografija?

Iako je zaustio daje odbije, Avsar je saglasno klimnuo glavom. - Sačekaj ovde. Doneću ih iz njene sobe.

Ostavši sama, Sureja nije oklevala da otvori fioku i uzme minđuše. Smatrala je kako je potpuno bezbedno da to učini. Jer, kada Avsar bude otkrio šta je uradila, ona će već biti daleko, u Americi.

Uzela je minđuše, ali je kutiju vratila u fioku, kako bi bar malo zavarala trag i prikrila ono što je uradila. Smejala se u sebi, dok je zamišljala koliko će

Jasemin biti razočarana, kada shvati da joj je Avsar dao kutiju, u kojoj nije bilo nakita.

Iznenada joj je jedna bizarna ideja pala na pamet...

* * *

Brzo je, sa svoje ruke, skinula jedan prsten i stavila ga u kutiju. Taj prsten je takođe bio vredan, ali ni približno koliko su to bile minđuše.

Ličio je na veridbeni...

I nimalo nije sumnjala da će Jasemin, kada ga bude dobila, o njemu zaključiti upravo to. Da joj je Avsar nudio da se uda za njega.

Sureja je već sumnjala u to da je Jasemin bila zaljubljena u Avsara, baš kao i ostale mlade žene, koje su radile na održavanju njegove ogromne kuće. I znala je da će, uverena da ju je Avsar prosio, prihvatiti da se uda za njega.

A on to neće moći da izbegne...

Bio je preveliki džentlmen, da bi to učinio.

Brzo je zatvorila fioku i odmakla se od komode. Čestitala je sebi na lukavosti, na tome što je podmetnula prsten i uzela minđuše, i time praktično obezbedila da se Avsar oženi Jasemin.

Umesto sa nekom devojkom koju bi zavoleo, koju bi ona mogla da smatra za svoju konkurenciju.

Osećala se fantastično, znajući da je Avsara onemogućila da bude sa drugim ženama, da se zaljubi. Gurnula ga je u naručje Jasemin, devojci skromne lepote i seoskog porekla, lišene i najmanje naznake privlačnosti i atraktivnosti.

Samo da Avsar ne pregleda sadržaj kutije, pre nego što je preda Jasemin...

Jedva se obuzdavala od praskanja u glasan smeh, dok je zamišljala scenu u kojoj Avsar, i ne znajući to, predaje Jasemin verenički prsten.

Zabavljala se zamišljajući kompletan scenario! U svakoj verziji je Jasemin plakala od sreće, a Avsar se preznojavao i pitao se kako da se elegantno izvuče iz zamke u koju je upao, kako da izbegne veridbu.

Najbolje od svega je to što će ona, Sureja, biti dovoljno daleko da izbegne posledice Avsarovog besa.

Namemo je stala kod ulaznih vrata, pokazujući Avsaru spremnost da krene, da brzo napusti njegovu kuću. Slutila je da, u njoj, više nije bila dobrodošla, da je on bio nestrpljiv da je isprati.

Prihvatila je album sa fotografijama, koga joj je pružio, i dražesno se osmehnula.

- Poljubi Lejlu, umesto mene! Čim doputujem, javiću ti novi broj svog telefona! Volelabih da me obaveštavaš o tome kako raste naše dete.

Avsar je zatvorio oči, kompletno poražen time što Lejla neće rasti pred očima svoje majke, da će biti upućena isključivo na ljubav i pažnju jednog roditelja. Njegov bol je umirila pomisao na Jasemin koja je volela

Lejlu i koja se radovala svim znacima njenog rasta.

- Kako možeš...? - procedio je, uočavajući da ostaje bez daha. - Kako možeš da ostaviš sopstveno dete?

- Već smo pričali o tome! Ne budi tako dramatičan, molim te! Biću odsutna privremeno! Jednoga dana ću se svakako uključiti u Lejlin život!

- Pod uslovom da ti ja to dozvolim.

- Tražiću svoja prava sudskim putem! - Sureja nije odolela da bude drska. - I veruj mi da ću ih ostvariti!

- Gubi se, bestidnice! - Avsar je zakoračio ka Sureji, uplašen od toga što je potpuno izgubio kontrolu. - I preispitaj svoju savest, ako je uopšte imaš!

Propustivši da Avsaru uputi pozdrav, Sureja je brzo izašla iz kuće i potom se, podjednako užurbano, ne bacivši nijedan pogled iza leđa, izvezla iz njegovog dvorišta.

III

Sa svojih četrdeset godina i bogatim životnim iskustvom, Avsar je naučio da se bezbolno suočava sa očekivanim ili neočekivanim problemima, da ih lako rešava, pokazujući odlučnost i neustrašivost. Kao veoma mlad je počeo da se ponaša kao pravi muškarac, da ispoljava hrabrost, da prihvata izazove, da uvek ide napred ne hajući za prepreke na putu.

Stečeno obrazovanje, poslovni uspeh i okolnost da je umeo sa ženama, nadogradili su njegovu jaku ličnost i čelični karakter.

Činilo se da ništa, i niko, nije mogao da ga porazi...

Onda je postao otac. Dobio je svoju slabu tačku. Sferu života u kojoj se osećao nemoćno. U kojoj je sve ono, što je on bio, i sve ono, što je on posedovao, bilo malo. Nedovoljno.

Gajio je nejasnu nadu da bi Sureja mogla da odustane od odlaska iz-Istanbula, sve dok mu se nije javila iz Njujorka. Tada je klonuo, sasvim. Tada se definitivno suočio sa okolnošću da će Lejla biti lišena majčinog prisustva.

Devojčica od svega nekoliko meseci...

Beba...

Njegova ćerka...

Moćni Avsar Uzunlar, uspešan, bogat i poželjan, postao je sveden na naivnog muškarca koji je uskratio svom detetu odrastanje uz privrženu, emotivnu i požrtvovanu majku.

Očajan, besan i ispunjen osećanjem krivice, Avsar je proveo dva dana u stanju totalnog pijanstva. Za to vreme je odbijao da razgovara sa bilo kim, jedino je sajasemin razmenio nekoliko poruka, jer su se one ticale Lejle. Ni sa njom, naizmenično mamuran i pijan, nije želeo da razgovara. Čak je i posluži dao slobodne dane, kako ga niko ne bi ometao u opijanju i bio svedok njegovog poraza.

Otreznio se tek onoga dana, kada je poslao vozača da dovede Jasemin i Lejlu iz Erdevana. Tada je vratio i poslugu u kuću, i naložio im da uklone sve tragove njegovog alkoholičarskog pira. Obavio je nekoliko poslovnih razgovora i pokušao da sanira svu štetu, nastalu njegovim prinudnim odsustvom.

Nakon nekoliko dana je pojeo pristojan obrok i obukao pristojnu odeću. Bio je rešen da dočeka svoju ćerku u najboljem izdanju. Toliko joj je dugovao... I mnogo više od toga.

Oči su mu se ispunile suzama kada je ugledao Lejlu, kada je ona raširila ruke ka njemu i radosno mu uronila u zagrljaj, kada je otkrio koliko je dobro i zdravo izgledala. Sva je bila živahna, rumena, vesela, brbljiva. Pokazivala je veliku radoznalost prema svemu što bi uzela u ruke.

Jasemin je predstavljala centar njenog sveta. Radovala se ocu, i članovima posluge, i igračkama, ali je pogledom uvek tražila Jasemin. Ako je ne bi pronašla, pokazivala bi nemir i postajala bi plačna.

Dobivši potvrdu onoga što je već znao, Avsar je odlučio da razgovara sa Jasemin, daje upozna za novonastalom situacijom i otvoreno joj prizna da će se, u budućnosti, još više oslanjati na njene usluge. Već je isplanirao da joj poveća platu i pokloni joj minduše, u znak zahvalnosti.

Sačekao je da ona uspava Lejlu, kao i da svi članovi posluge napuste kuću, kako ih niko ne bi ometao.

Sedeo je za trpezarijskim stolom, kada je Jasemin sišla u prizemlje. Primetio je da je bila pomalo uplašena, daje očigledno strepela od predstojećeg razgovora sa njim.

I znao je, pride, da se u sebi borila sa tim da obuzda svoje devojačko uzbuđenje.

Avsar je odavno postao imun na to što su žene treperile u njegovom prisustvu, što su imale potrebu da mu se dopadnu, što su bile zainteresovane za njega. Imao je razumevanja za sve njih. Poštovao je njihova osećanja, i činio je sve, sa svoje strane, da ih stiša.

Nikada nije mistifikovao sebe, čineći se nedodirljivim. Uvek je bio pristojan, ljubazan i fin. Na poslu se istim tonom obraćao i spremačicama i članicama uprave. Za njega su sve žene bile podjednako važne.

Međutim, nisu mu sve žene bile podjednako lepe, tako da je uvek tražio najlepše. Kada ju je pronašao, verovao je da se našao na krovu sveta, na vrhuncu svog života.

Ni slutio nije da je time, što je upoznao Sureju, počeo njegov životni sunovrat.

I, eto ga, sada, u blatu do grla, ponižen kao muškarac i poražen kao otac.

Žalio je sve žene koje su i dalje maštale o njemu. Hteo je da im kaže kako je izgubio pravo na njihovu naklonost, kako on nije bio dostojan njihovih snova. Kako su mogle, pa i morale, da nađu boljeg muškarca od njega. Posebno ako su planirale da se ostvare kao majke.

On je sebe smatrao za lošeg oca. I to onog koji nikada neće uspeti da se iskupi svom detetu, da bude dobar. Ma koliko se trudio, uvek će biti odgovoran za to što je dozvolio da Lejlu napusti njena majka, što nije uspeo daje navede da ostane i pokuša da preuzme sve roditeljske obaveze. Kao i privilegije.

- Sedi, Jasemin! - Avsar je pokazao Jasemin na stolicu, na koju je ona oprezno sela. - Iako smo, proteklih dana, neprekidno bili u kontaktu, voleo bih da mi ispričaš kako ste se Lejla i ti provele u Erdevanu.

- Nama je tamo uvek lepo - odgovorila je Jasemin, odlažući na sto bebi-alarm, koji je uvek nosila sa sobom, kada bi ostavila Lejlu da spava.

- Mnogo vremena smo provodile napolju. U dvorištu, bašti, maslinjaku, a često smo odlazile i do mora. Lejla je dobro jela i nije imala problema sa spavanjem. Primetila sam i da je prestala da bude jogunasta i bezrazložno plačna.

- Drago mi je da sve to čujem. Kako su tvoji roditelji, Jasemin?

- Vrlo su dobro, gospodine Uzunlar. Vredni su i veoma zauzeti oko održavanja imanja. Rado su, međutim, pravili pauze da bi se poigrali sa Lejlom.

- Dugujem im veliku zahvalnost. Ne samo zbog toga što prihvataju moje dete u svoj dom, već zbog toga što je vole.

Jasemin se ozareno osmehnula. - Malo je reći daje vole! Oboje podetinje kada su sa njom! Lejlu je lako voleti, zato što i ona sve voli. Nema strah od ljudi i prihvata svačije društvo. Oseća daje bezbedna.

- Da li je... Da li je spominjala majku?

- Ne, nije... - priznala je Jasemin, obarajući glavu.

- To i nije tako loša vest, Jasemin. Loše bi bilo da Lejla pita za majku i da pati zbog njenog odsustva. Inače, Sureja je otputovala u Ameriku. O tome sam hteo da razgovaram s tobom.

- Oh, bože... - omaklo se Jasemin, koja nije znala da li je, i u kolikoj meri, smela da komentariše Surejino ponašanje. - Žao mi je što to čujem... Mislim, ona je to odavno najavljivala, ali sam sve vreme gajila nadu da bi mogla da se predomisli.

- Oboje smo ispali naivni, Jasemin. I ja sam se tome nadao. Uzaludno. Zato sam bio dotučen kada sam je ispratio.

- Razumljivo...

- Ovo mogu jedino tebi da priznam, Jasemin, jer si neposredni svedok svega što se dešavalo od Lejlinog rođenja. Pred drugima ću da se pravim kako je sve u redu, i kako je Sureja samo privremeno odsutna. Prava istina je da... Da je ona napustila svoje dete.

- Nadam se da Lejla neće osetiti posledice njenog odsustva...

- I ja se tome nadam. Znam da ću dati sve od sebe da tako bude. A računam i na tvoju pomoć, Jasemin.

- Naravno! Ja sam tu! Kao i do sada!

- Situacija se promenila. I tvoj status bi trebalo da se promeni, Jasemin. Sada, kada ću još više da se oslanjam na tebe.

- Ja sam u potpunosti zadovoljna svojim statusom - izjavila je Jasemin, misleći na visinu svoje plate, koja nije bila mala.

Avsar se nežno osmehnuo. - Tako si skromna. Voleo bih da toj vrlini naučiš Lejlu. Sureja bi je pretvorila u zahtevno i razmaženo dete. Sa te strane je možda i dobro to što Lejla neće odrastati uz nju, i prema njenim pogrešnim uputstvima formirati svoj karakter.

Jasemin je nesigurno slegla ramenima. - Ako vi tako kažete...

Novi nalet simpatije, koji je Jasemin izazvala u Avsaru, ga je naveo da ustane, ode do komode i iz nje izvadi crvenu, plišanu kutiju za nakit. Verujući da su se u njoj nalazile minđuše, spustio je kutiju pred Jasemin i iznova zauzeo mesto za stolom.

- Mnogo bi mi značilo ako bi prihvatila taj poklon, Jasemin - toplo joj je poručio. - Zaslužila si ga.

Jaseminje gledalaukutijusanakitom kao da bi ona mogla da je ugrize. Jedva je uspevala da poveruje da joj je Avsar Uzunlar kupio neki nakit, daje smatrao kako gaje zaslužila.

Obrazi su joj buknuili od stida, od nesnalaženja. Od prevelike količine skromnosti. Baš koliko i od laganog uzbuđenja, kome nije dozvoljavala da se razmahne.

- Ovo... Ovo zaista nije bilo potrebno... - mucala je, jedva se usudevši da dodirne nakit. - Hvala vam... Priznajem da ste me dirnuli...

- Nadam se da će ti se dopasti - prokomentarisao je Avsar, bacivši jedan neprimetan i brz pogled ka zidnom satu.

Dosetio se da bi trebalo da pozove Japina, i izda mu uputstvo o onome što je bilo nužno da se uradi narednog dana, već u ranim jutarnjim časovima.

Bio je nestrpljiv da završi razgovor sa Jasemin, ali je dobro pazio da ona to ne primeti.

Pravio se da ga je zanimalo kako će da reaguje kada bude videla minđuše. Već je mogao da predvidi čitav scenario. Oduševljenje, neverica, suze radosnice...

Nije imao ni vremena, ni nerava za posmatranje tog emotivnog izliva.

- Što se tiče tvoje plate... - namemo je počeo da priča, kako bi relaksirao Jasemin, koja se sva tresla, dok je uzimala kutiju u ruke.

Kada ju je otvorila, vrisnula je toliko glasno, da je Avsar poskočio na stolici. Očekivao je bumu reakciju, ali ne i tu mešavinu šoka, uzbuđenja i egzaltirane radosti. I mogao je da pretpostavi da će se Jasemin raznežiti, ali ne i da će početi da rida na sav glas, iskazujući nesavladivu sreću, pomešanu sa beskrajnom zahvalnošću.

- Da, gospodine Uzunlar! - uzviknula je Jasemin, u čije je srce tada stao čitav svet, toliko se ono raširilo i ispunilo ljubavlju. - Prihvatam vaš prsten! I prihvatam da se udam za vas!

IV

Udaja?! Avsar se snažno namrštio. Zapitao se da li ga je sluh varao. Ili vid, na kraju.

Da li su se sva čula poigravala sa njim, pa i sam um?

Kratko je zatvorio oči i iznova ih otvorio. Prizor je bio isti, podjednako nestvaran. Jasemin je i dalje plakala nad otvorenom kutijom, boreći se da savlada ogromnu sreću, koliko i nevericu.

I ponovo je spomenula udaju... Za njega! Otkud toliki nesporazum, Avsaru ništa nije bilo jasno. On je Jasemin poklonio minđuše, istina preskupe, ali joj nije ponudio brak!

Od kada su minđuše počele da se tumače kao verenički poklon?!

Trenutak kasnije, doživeo je šok koji ga je još jače pretresao. Umesto min duša, Jasemin je iz kutije izvadila prsten! Platinasti, sa nekoliko sitnili, ali efektnih dijamantata. Dugo ga je posmdtrala, zaneto i opijeno, a onda gaje stavila na svoj prst!

- Divan je, gospodine Uzunlar! - kao iz daljine je čuo njene reči, koje su jedva dopirale do njegovog uzdrmanog uma. - Elegantan i diskretan! Pogodili ste moj ukus, u svemu! Oh, kako ste me usrećili! Vi znate da vas ja volim, zar ne?!

U tim beskrajno čudnim trenucima Avsar baš ništa nije znao. Toliko je bio zapanjen onim što se odigravalo, da je izgubio moć rasuđivanja. Pitao se da li je sve to sanjao... Ili je još uvek trpeo posledice nedavnog žestokog pijanstva?

Možda je sve bilo halucinacija, izazvana ko zna kakvim hemijskim reakcijama u mozgu?

Možda mu se prsten samo pri viđao...

On ga nije zamenio za minduše. Niko nije dirao tu kutiju, od kada je Sureja...

Sureja!

Avsaru je bio dovoljan trenutak da sve shvati, da poveže sve konce, da' konstruiše čitavu sliku. Ona je uzela minduše! Ukrala ih je! I ne samo da ih je ukrala, već je namemo, na njihovo mesto, podmetnula prsten!

Znala je da će ga on ponuditi Jasemin. Kao što je znala da će ona da prihvati prsten, uverena u to daje bio verenički.

Avsaru se zavrtelo u glavi od količine navrelog besa. Nije mogao da oprostí sebi što je, i u Surejinom odsustvu, postao njena žrtva, žrtva njene ohole manipulacije. Ta okrutna žena je, i sa drugog kontinenta, nastavila da mu zagorčava život. Da ga sprečava da bude srećan.

Jer, to je bio razlog, zbog koga je zamenila minduše za prsten. Želela je da ga navede da se oženi Jasemin, umesto da potraži ženu u koju bi se zaljubio, koju bi zavoleo.

Stavila mu je okove oko vrata, nogu i ruku. Omogućilaje sebi da ne razmišlja o ženama koje bi mogao da izabere za svoju suprugu, već je smislila način da ga oženi sa onom, koju nije smatrala za sebi dostojnu zamenu.

Sekunde su brzo proricale, a to je, za Avsara, značilo da je morao brzo da reaguje. Srećom, ili nesrećom po njega, Jasemin je sve vreme plakala i nimalo nije bila svesna agonije koja se odvijala u njemu.

Oči su joj bile prepune suza, zahvaljujući čemu joj je vid bio zamućen. Sve vreme je gledala u prsten na svojoj ruci i malo čega je bila svesna, sem toga.

Avsar je lako zamislio šta bi se sve dogodilo, ako bi rekao Jasemin da se radi o zabuni, daje nije prosio, niti je imao nameru da joj pokloni prsten. Suze radosnice bi se pretvorile u suze neizmene tuge i gorčine. Oduševljenje bi zamenio stid koji bi je, to je lako pretpostavio, naterao da pobjegne.

Možda i zauvek.

Lejla bi je tražila danima. A on bi morao da angažuju drugu dadilju. Nepoznatu ženu, na koju bi Lejla morala da se privikava.

Sve to nije dolazilo u obzir!

Ta bizarna situacija je mogla mimo da se završi samo na jedan način: njegovim pristankom da preuzme svoju, ulogu u toj dobro režiranoj Surejinoj podvali. Ulogu Jaseminog proscia.

Doneo si odluku, i sada je se drži, Avsar je to poručio sebi, misleći kako sve, još uvek, nije bilo izgubljeno, nije bilo konačno. Okolnosti su, još uvek, mogle da se promene. Veridba nije isto što i venčanje. I taj prsten nije podrazumevao ispunjenje svega onoga, što je Jasemin očekivala.

Ustao je, u nameri da sipa sebi piće, koje mu je očajnički bilo potrebno. Jasemin je to protumačila na svoj način. I ona je ustala i bacila mu se na grudi. Čvrsto ga je stegla, i dalje usmerena isključivo na svoju sreću. Šlepa od te sreće, nije primetila kakve su se turbulencije odvijale u Avsarovoj glavi, dok je pokušavao da shvati kako je, mimo svoje volje, zaprosio Lejlinu dadilju.

Pustio ju je da mu plače u zagrljaju, svestan obaveze da poštuje njena osećanja, njenu ljubav, njenu naklonost. Toliko jaka osećanja su svakako zasluživala poštovanje. Bila su bezazlena i čista, lišena svakog očekivanja. Pa i toga, da budu uzvraćena.

Spontano, Avsar je pomazio Jasemin po glavi. Ona ju je odmah podigla i potražila njegov pogled.

- Ovo je najlepší dan u mom životu! - govorila je isprekidano, i dalje izuzetno uzbuđena. - Lepši od dana u kome sam vas upoznala, gospodine Uzunlar, u kome sam se, na prvi pogled, zaljubila u vas! I od dana u kome sam shvatila da volim Lejlu kao svoje dete! Plašila sam se da bi neke okolnosti mogle da me odvoje od vas dvoje! Nisam sigurna da bih to preživela!

- Drago mi je da misliš da je naše venčanje najbolje rešenje za sve - Avsar je odlučio da toj situaciji oduzme svaku notu romantike. - Najviše za Lejlu. Ti si njoj potrebna, Jasemin, a meni je potrebno da moja ćerka bude zbrinuta i voljena.

- Niko je neće voleti više od mene, gospodine Uzunlar! I niko neće bolje brinuti o njoj! To vam obećavam!

- Mislim da nam je oboma potrebno da popijemo nešto žestoko - Avsar je nežno odgurnuo Jasemin od sebe. - Umij se i dođi u salon, da malo razgovaramo. U redu?

- Idem, odmah! - prihvatila je, poslušno, kao što je to uvek činila.

* * *

I dalje ispunjen nevericom, Avsar je požurio da otvori fioku od komode, kako bi se uverio da nije, slučajno, uzeo pogrešnu kutiju za nakit. Možda se kutija, sa minđušama, i dalje nalazila u fioci, svedočeći o tome da Sureja ništa nije skrivila.

Znao je da ništa neće pronaći, ali je, ipak, detaljno pregledao sadržaj fioke. Kada je stavio tačku na scenario Surejine podvale, sočno je opsovao i požurio da sipa sebi piće. Prvu čašu je ispio u jednom gutljaju, dok je drugu spustio na stočić. Seo je u ugao sofe, smišljajući šta bi mogao da kaže Jasemin. Kojim rečima bi mogao da umiri njeno oduševljenje, koliko i njena očekivanja.

Ništa, preterano mudro, mu nije palo na pamet. Situacija, u kojoj se našao, se činila bezizlaznom. Kao poslovan čovek je znao da su preokreti bili mogući, čak i oni najmanje očekivani, i to je predstavljalo jedinu opciju na koju je mogao da se osloni, kojoj je mogao da se nada.

Neznatno umiren time, ispio je i drugu čašu rakije. Morao je da ublaži sliku stvarnosti, koja mu se činila previše čudnom.

Jasemin. je u kupatilu uspela da zaustavi suze, ali ne i da umiri svoje uzdrhtalo srce. Ono je i dalje snažno kucalo, i dalje se radovalo ostvarenju najvećeg od svih snova. Tajnih snova. Nakon što je stekao potpuni uvid u jačinu uzbuđenja, sa kojim se Jasemin borila, Avsar je zaključio kako o sam nikada nije bio toliko srećan. Čak ni kada je dobio Lejlu. Radost očinstva mutila je činjenica daje njegovo dete rodila žena koja je volela jedino sebe. Jasemin je volela Lejlu, njega, svoju porodicu, članove posluge u kući. Svima je prilazila sa osmehom, otvorenog srca. Bila je pomalo naivna, i ponekad nedovoljno mudra da pravilno proceni ljude, ipak, to je nikada nije dovodilo do razočarenja.

Toliko se razlikovala od svih ljudi iz njegovog okruženja... Lukavih, manipulativnih, proračunatih ljudi...

Imala je zaista dobru narav, međutim, kao žena ga nimalo nije privlačila. Izgledala je sasvim prosečno. Videlo se da nije umela da sakrije nedostatke na svojoj figuri, kao ni da istakne ono što je bilo lepo na njoj.

Avsar je pokušao da je zamisli sa nekoliko kilograma manje, sa dužom kosom i u modernoj odeći. Dobar stilista bi uspeo da je učini ženstvenijom, ako ne i lepšom.

Kada je sela na sofu i uputila mu pogled beskrajne odanosti, Avsar je definitivno zaključio kako nije imao srca da je razočara, da je učini nesrećnom. To i dalje nije značilo da je planirao da je oženi, već da će igrati nametnutu mu igru, i čekati da se stvore okolnosti koje bi ga spasile ženidbe.

I koje bi, na kraju, spasile Jasemin od toga da se uda za muškarca koji je nije voleo.

Kao nežna, emotivna duša, zasluživala je više. Više od toga da se uda za nekoga ko je, po svim

- Drago mi je da se razumemo - i Avsar je govorio mehanički, kako zbog pijanstva, tako i zbog toga što su mu se svi nervi koprcali kao u klopci.

- Ja ću sada da izađem, moram da se, kratko, vidim sa Japinom - slagao je.

Planirao je da pozove Sureju, sa nekog mesta udaljenog od kuće, gde niko ne bi mogao da ga čuje dok bude vikao na nju.

- Nadam se da, ovaj... Da nećete sami da vozite? - Jasemin ga je brižno upitala.

- Videću da li je Oguz zaspao. Ako jeste, pozvaću taksi. Ne brini.
  - U redu! - Jasemin je poslušno ustala. - Laku noć, gospodine Uzunlar!
  - Laku noć! - mahinalno je uzvratio, zaboravljajući da joj kaže kako je bilo izlišno da mu i dalje persira.
- Sada, kada su, praktično, bili vereni.

* * *

Bes je, u Avsarovom umu, pravio orkanske vrtloge kada je izašao iz kuće, rešen da telefonom pozove Sureju. Uzaludno je podsećao sebe na to da je ona majka njegovog deteta, da će, tokom čitavog Lejlinog života, morati da održava kontakt i komunikaciju sa njom. Ništa, u tim trenucima, nije moglo da ga urazumi, da ga spreči da kaže Sureji sve ono što je osećao, sve što ga je navodilo daje Snažno osuđuje. osobinama, važio za odličnu priliku za udaju.

- Hoćeš li ti jednu rakiju? - Avsar je upitao Jasemin, iznova puneći svoju čašu.

- Ne, ja nikada ne pijem - stidljivo je odgovorila.

Naravno da nije pila, Avsar se, već pomalo pripit, podsmehnuo u sebi. Jasemin nije imala nijedan porok! U svemu je bila umerena i odmerena. Možda je, jedino, umela da pojede više baklava, nego što se to smatralo za poželjno. Obožavala je slatkiše, i zbog toga je imala nekoliko suvišnih kilograma.

- Jasemin, voleo bih da, neko vreme, nikome ne govoriš o našoj veridbi. Nadam se da ne tražim previše od tebe?

- Ne, naravno - rekla je, iako je planirala da, još tokom te noći, svima javi srećnu vest.

- Nas dvoje se, praktično, veoma malo poznajemo, iako si Lejlina dadilja već nekoliko meseci. Predlažem da, u narednom periodu, oboje pokušamo da se priviknemo na ideju o tome da smo vereni. Drugi ljudi bi nas u tome ometali. Sprečili bi nas da razvijemo odnos zahvaljujući kome bi lako uplovili u brak.

- Slažem se - Jasemin je, ispunjena unutrašnjom euforijom, jedva razumela šta je Avsar tražio od nje.

Bila je spremna da pristane na sve, pošto je već dobila ono, što je najviše želela: bračnu ponudu od Avsara.

Odvezao se daleko od kuće i parkirao automobil na zabačenom, sporednom putu. Udahnuo je nekoliko puta, boreći se da produbi dah koji je bio isprekidan i plitak.

Doživeo je pomračenje svesti kada je čuo Surejin bezbrižni glas. Zamislio ju je ispunjenu zadovoljstvom i uverenom da je život, u svakom smislu, bio na njenoj strani. Da se ona dobro potrudila da ga prilagodi sebi.

Kada je Sureja cvetala od zadovoljstva, drugi ljudi su venuli. To je bilo pravilo, koje čak ni on nije uspeo da promeni, da izbegne. Uleteo je u njenu zamku i sada se koprcao, nemoćan čak i da sakrije to, koliko se loše osećao.

Znao je da je trebalo da se pretvara kako nije ispao njena žrtva.

Ali, nije mogao...

Nije mogao...

Emocije su ga savladale i on je počeo da urla na Sureju, koliko ga je grlo nosilo.

- Čestitam, bestidnice, tvoj okrutni plan je u potpunosti uspeo! Zaprošio sam Jasemin i protiv svoje volje! Sada sam veren sa njom, baš kao što si ti to želela i planirala! Pretpostavljam da te je ova vest veoma obradovala i da si dovoljno okrutna da ne uviđaš moguće posledice svog monstruoznog gesta!

- Monstruozni gest?! - Sureja se smejala na sav glas. - Preteruješ, dragi! Trebalo bi da mi budeš zahvalan! Zar ti nisam divnu ženu namenila?!

Jasemin je tako dobra! Znaš li da je potpuno netaknuta?! Priznala mi je da se nikada ni sa kim nije čak ni poljubila!

- Ne pravi se da si želela da mi učiniš uslugu! - Avsar je nastavio da urla. - Kada si uzela minđuše i podmetnula prsten, namera ti je bila da me sprečiš da budem sa drugim ženama! Toliko si zlobna, da si osujetila mogućnost da se zaljubim, da ostvarim sreću sa nekom ženom! Jasno je da nemaš nimalo stida!

- Hej! Ko kaže da nećeš biti srećan sa Jasemin? Ona te obožava! Mislila sam daje to san svakog muškarca!

- Ne pokušavaj da mi pametuješ, bestidnice! I ne misli da će, sve ovo, da se završi dobro po tebe! Tvoja zloba će ti potpuno zatrovati život! Pre ili kasnije ćeš morati da se suočiš sa posledicama svojih gnusnih nedela!

- A ti ćeš mi, dragi Avsare, jednoga dana biti zahvalan, na tome što sam te povezala sa Jasemin! Samo joj reci da se malo potrudi oko svog izgleda. Neka prestane da tamani slatkiše, kako bi malo smršala. Mogla bi da pusti kosu i promeni način oblačenja. Iz aviona se vidi daje devojka sa sela! Ako ostane takva, nećeš moći da je predstaviš kao svoju suprugu!

- Čak i u svom sadašnjem izdanju, Jasemin više zaslužuje daje predstavim kao svoju suprugu, nego što si ti ikada bila! Ne mogu da oprostim sebi zbog toga što sam te upoznao sa svojom porodicom, prijateljima i kolegama!

Sada svima moram da se pravdam i da osećam krivicu i sramotu zbog toga što sam te uopšte pustio u svoj život!

- Čemu onda toliki bes, Avsare? Oslobodio si se mene, a dobio si Jasemin! Sve se odvija u najboljem redu i ide ti u prilog!

- Ne pokušavaj da me praviš budalom, Sureja! Ni mene, ni bilo kog drugog! Moj ti je savet da bar pet puta razmisliš, pre nego što bilo šta izgovoriš! Ne samo da ispadaš nemilosrdna i bezosećajna, već i veoma glupa!

- Tek da znaš, ta glupača će se, veoma brzo, naći na naslovoj strani jednog poznatog časopisa! Bićeš ti ponovo ponosan na mene, kao što si nekada bio!

- Nikada! - prasnuo je Avsar. - Kada bih, bar, mogao da zaboravim koliko sam bio površan, kada sam te birao za svoju partnerku! Dobro si sakrila svoje pravo lice! Unapred žalim nesrećnike kojima ćeš da se prikazuješ kao dobra i fina! Učini svima uslugu i uvek se ponašaj u skladu sa onim što jesi!

- Ponašaću se kako ja želim, i kako mi to ponašanje bude donosilo najviše koristi! - tada je i Sureja povisila glas. - Loše sam se provela kada sam postupila prema tvojoj želji, Avsare, i željom ljudi iz svog okruženja!

- Loše si se provela? - ponovio je Avsar zapanjeno. - Misliš na to što si rodila Lejlu?

- Ja to nisam želela. Ti i moji roditelji ste me naterali daje rodim. Zbog toga je moja karijera dovedena u pitanje!

- Nadam se da Lejla nikada neće saznati daje smatraš za svoje najgore iskustvo, Sureja. Ili za to kakva si osoba, zaista. Ostavila si loše tragove, iza sebe. Moraćeš da se dobro potruđiš da uspeš u Americi. Jer, nisam siguran da ćeš, ovde, imati gde da se vratiš.

Nakon što je izgovorio tu pretnju, Avsar je prekinuo telefonsku vezu. Imao je utisak da se nalazio u nekom snu, lošem snu, kome je bilo suđeno da traje i posle svanuća jutra.

Osvrnulo se oko sebe, ali nije uspeo da prepozna gde se nalazio. Bio je kao izgubljen, u bukvalnom, i figurativnom smislu.

Jedina osoba, kojoj je, kao takav, mogao da se požali, bio je njegov stariji brat, Kenan.

I, on je odlučio da ga poseti, uprkos tome što je strepeo od njegove reakcije.

V

Kenan Uzunlar je bio uvaženi sudija i čovek koji je, svakom svojom rečju i svakim svojim delom, branio tradicionalne vrednosti. Mnogi su ga smatrali preterano konzervativnim, ipak, niko nije mogao da mu ospori pravednost, odmerenost, uticajnost.

Imao je petoro dece, različitog uzrasta. Tri sina i dve ćerke. Svi su, u sferi svojih obaveza, kao i svojih interesovanja, bili uspešni i ostvareni. Kenanova supruga, Izolda, iako i sama visoko obrazovana, je odabrala da ne radi, već da se posveti porodici. Zahvaljujući tome, mogla je da se pohvali stabilnim brakom, lepo vaspitanom i uspešnom decom.

Ni ona ni Kenan se nisu izjašnjavali o bilo čijem životu, ako nisu bili zamoljeni za komentar. Smatrali su da je svako imao pravo na svoje izbore, makar oni bili i pogrešni.

Avsar ih nijednom nije čuo da su se izjasnili o Sureji, ali je on mogao da pretpostavi da su bili zgroženi, kako njenom ličnošću, tako i njenim ponašanjem. Zato je tada pred njih izlazio kao krivac, kao neuki tinejdžer koji je bio zaslepljen nečijim lažnim sjajem.

Odahnuo je kada mu je brat saopštio da se Izolda već povukla na spavanje. Bilo je kasno, ali je on, uprkos tome, i dalje sređivao spise u svom radnom kabinetu.

- Šta te dovodi na prag moje kuće u ovo doba, Avsare? - upitao ga je Kenan kome je, nakon samo jednog pogleda na bratovo lice, bilo jasno da se on nalazio u problemu. - Nadam se daje Lejla dobro?

- Jeste, dobro je - Avsar je zahvalno prihvatio čašu sa viskijem, koju mu je Kenan ponudio. - Ako zanemarimo to što joj je majka, pre nekoliko dana, otišla u Ameriku. Da se posveti razvoju svoje karijere, kako je objasnila.

Kenan je neznatno otvorio prozor svog radnog kabineta, pre nego što je zapalio cigaru. Ponudio je jednu Avsaru, ali ju je on odbio.

- Ipak je to učinila, znači? - prokomentarisao je Kenan, bez ikakve intonacije u glasu.

Seo je za sto, spreman da se, hladne glave, posveti razgovoru sa svojim bratom. On nije bio čovek koji je lako padao u vatru, i koji nije umeo da vlada sobom.

- Jeste, ipak je to učinila - potvrdio je Avsar, mučen strahovitom potrebom za alkoholom, za makar i varljivim ublažavanjem stvarnosti.

- Do poslednjeg trenutka sam se nadao da bi mogla da odustane od tog plana. Uzalud.

- Možda to, što je Sureja otišla u Ameriku, i nije tako loše - kao retko kada, Kenan Uzunlar je izneo svoje mišljenje. - Budimo realni, dragi brate... Ona bi veoma loše uticala na Lejlu. Verovatno bi počela da je šminka već pri njenom polasku u vrtić i da od nje pravi svoju kopiju.

Avsar se kiselo nasmejao, prazneći svoju čašu. Bez traženja dozvole ju je iznova napunio, svestan toga da ga je mučila napetost, da se teško poveravao svom bratu.

- Više ništa ne znam... - priznao je, misleći kako Kenana, ma šta izgovorio, nije mogao da zavara. - Sem toga da sam, time što sam Sureju učinio majkom svog deteta, napravio neoprostivu, životnu grešku.

- Ne vredi vraćati se na to. Gledaj da ne napraviš neku novu grešku.

- Misliš, da se ponovo ne vežem za neku novu, plavokosu i praznoglavu lepoticu?

- Između ostalog.

- Sasvim sam izgubio ugled u tvojim očima, zar ne? - Avsar nije odoleo da to upita svog brata i da se, pritom, oporo nasmeje. - Pitam se šta ćeš, tek, da pomisliš o meni, kada ti budem rekao da sam se verio sa Lejlinom dadiljom?

* * *

Retke su bile informacije, ili situacije, koje su uvek staloženog Kenana Uzunlara mogle da začude ili zbune. U sudnici se nagledao i naslušao bezbroj primera, koji su svedočili o devijantnosti ljudske prirode. Primeri iz svakodnevnog života, ma kako čudni bili, nisu mogli da se porede sa onima sa kojima se upoznavao na radnom mestu.

Ipak, Avsarova izjava ga je prilično začudila, a pomalo i zabrinula. Za njegovu vezu sa Surejom je imao objašnjenje, s obzirom na to da se ona dobro potrudila da mu zamaže oči i lažno mu se predstavi. Na kraju, bila je dovoljno atraktivna i lepa, što ju je, u samom početku, činilo logičnom partnerkom.

Ali Lejlina dadilja!

Kenan ju je poštovao zbog toga što je pružala njegovoj bratanici sve ono, što nije dobijala od rođene majke.

Ipak, nikako, ma koliko se trudio, nije mogao daje vidi u ulozi svoje snahe.

- Kako je došlo do toga da zaprosiš Lejlinu dadilju, Avsare? - Kenan je, od brojnih pitanja na koja je želeo da dobije odgovor, izdvojio jedno.

- Zaprosio sam je protiv svoje volje. Sureja je, naime, podmetnula prsten u kutiju sa nakitom, u kojoj su bile minđuše. Rekao sam joj kako ću ih, iz inata, pokloniti Jasemin, iako sam ih, svojevremeno, kupio upravo za nju. Računajući sa tim, Sureja je uzela minđuše i na njihovo mesto stavila prsten. Verovatno neki svoj, koji je skinula sa ruke. Tako se dokopala minđuša i usput me, praktično, sprečila da pronađem sreću sa nekom drugom ženom. Priznala mi je da joj je upravo to bila namera.

- Samo trenutak... - uprkos svoj mudrosti, Kenan nije uspeo da poveže sve dobijene informacije. - Ti si poklonio Jasemin kutiju sa nakitom, verujući da su unutra minđuše. A ona je ugledala prsten i to protumačila kao izraz tvoje prosidbe?!

- Upravo tako! - potvrdio je Avsar ironično, podižući čašu na karikiran način, u znak zdravice.

- Ali... Zašto nisi objasnio Jasemin daje u pitanju greška?!

Zato što nisam imao srca da to učinim. Zato što to ne bi bilo džentlmenski. Zato što sam se uplašio da bi mogla da ode, da napusti Lejlu. Bili su to veoma... bizarni trenuci, Kenane. Teško mi je i da ti opišem kako sam se osećao. Jasemin je, pak, bila van sebe od sreće. Plakala je i govorila mi da me voli. Sirota devojka... Ona je, verovatno, najveća žrtva Surejine spletke.

- Da, baš... - podsmehnuo se Kenan. - Udaće se za čoveka koga voli, biće maćeha detetu koje voli i postaće uživalac tvog bogatstva. Ne vidim tu nikakvu žrtvu.

- Oduvek si bio praktičan, dragi brate, i pritom nimalo romantičan. Zar ne misliš da je i Jasemin zaslužila da je neko voli? Uostalom, o čemu mi pričamo?! - Avsar je naglo povisio glas. - Nemam nameru da se oženim sa Jasemin!

- A kako misliš da to izbegneš?

- Ne znam. Za sada ništa ne znam. Nadam se da bi, neko rešenje, moglo da iskrсне. Još uvek nisam razgovarao sa Jasemin, ali kada to budem učinio, biću otvoren prema njoj. Možda će i ona sama da se povuče, kada bude shvatila da bi, udajom za mene, provela život uz muškarca koji je ne voli.

- Naravno... Ta mogućnost uvek postoji... I nadaj joj se, Avsare. Mislim da bi za tebe zaista bilo pogubno da se oženiš Jasemin. Vaša dva sveta su potpuno različita i nemaju nijednu dodirnu tačku.

- Da, znam... - potvrdio je Avsar, uz duboki uzdah. - Ne mogu da verujem šta mi se događa... Sve što je trebalo da uradim je da proverim sadržaj kutije, pre nego što sam je predao

Jasemin. Ali, kako sam, uopšte, mogao da pretpostavim da je Sureja uzela minđuše i podmetnula prsten?!

- Ne muči sebe više sa tim... Gledaj kako da se izvučeš iz klopke, u koju te je Sureja namamila...

- Imaš li neku ideju o tome kako to da uradim?

- Jedan od načina je taj, koga si se i sam dosetio. Budi iskren prema Jasemin. Drugo, predoci joj šta je, sve, čeka u braku sa tobom. Ona je prilično stidljiva. Kako misli da dočekuje tvoje goste, na primer, ili da te prati na raznim društvenim dešavanjima? Nisam siguran da će umeti da se nosi sa pažnjom, koja bude usmerena ka njoj.

- Oh, bože...! - Avsar je prošao prstima kroz kosu. - Znam da sam kriv zbog toga što sam dozvolio da mi Sureja zamaže oči, ipak, ja nisam zločinac, dođavola! Nisam zaslužio da se ovoliko mučim! I da ispaštam grehe do kraja života!

- Polako... - Kenan je pokušao da ga umiri. - Još uvek se ništa dramatično nije dogodilo. Budi strpljiv i nadaj se najboljem.

- Pa, ništa mi drugo ne preostaje, zar ne?!

Avsar je ispio sav viski iz čaše i naglo ustao sa stolice. Kada se zaneo i umalo pao, zamolio je Kenana da mu pozove taxi. Odbio je da prenoći u njegovoj kući, u jednoj od brojnih gostinskih soba.

Nije imao smelosti da, narednog jutra, bilo koga od ukućana pogleda u oči.

VI

Kako je moguće da mi je sudbina, u ovolikoj meri, okrenula leđa, zapitao se Avsar po buđenju, narednog jutra. Gotovo pune četiri decenije se smatrao miljenikom sudbine. Odrastao je u stabilnoj porodici, vaspitali su ga obrazovani roditelji koji su mu uvek davali sve što je želeo. Podržavali su sve njegove izbore, jer su mu verovali, jer ih nikada nije izneverio.

I njima se, u početku, Sureja dopala, sve dok nisu saznali da je htela da prekine trudnoću. Avsar im je, tada, priznao kompletnu istinu o njoj, istinu koju je i on sam dugo odbijao da sagleda.

Kada je to učinio, bilo je prekasno. Sureja je već nosila njegovo dete i, istovremeno, planirala odlazak na drugi kontinent.

Smatrajući da mu nije nanela dovoljno problema, praktično ga je primorala da se oženi dadiljom, devojkom koju, u to je verovala, nije mogao da zavoli.

Mamuran i bezvoljan, Avsar je tražio od posluge da mu donesu u sobu kafu, sok i doručak. Uneta hrana mu je neznatno vratila energiju i umanjila mu osećaj težine u glavi. Ipak, i dalje je bio bezvoljan i potpuno demotivisan. Ništa mu se nije radilo. Ni sa kim nije želeo da razgovara. Ignorisao je brojne telefonske pozive kolega sa posla, jer se nije osećao radno sposobnim.

Kada se istuširao i obukao, otišao je da potraži Lejlu. Ona se igrala u dvorištu sa Jasemin, čiji su obrazi snažno buknuili, kada ga je ugledala.

Učinio je napor da joj se osmehne, a onda joj je predložio da smeste Lejlu u kolica i zajedno prošetaju pored Bosfora. Vreme je bilo toplo, sunčano i blago vetrovito. Idealno za šetnju pored neznatno ustalasane vode.

Jasemin je pripremila Lejlu za šetnju, a i sama je obukla laganu jaknu. Nosila je demodiranu suknju i iznošene cipele, odavajući utisak nekoga ko nije imao dovoljno novca.

Avsar ju je odlično plaćao i znao je da je mogla da kupi sebi novu, kvalitetnu odeću. Pretpostavio je da je štedela novac ili da je, jednostavno, bila naviknuta na to da izgleda skromno.

- Nadam se da si ispoštovala dogovor da ne govorimo nikome o našoj veridbi, Jasemin? - Avsar je započeo razgovor, kada je primetio da je Lejla, opijena svežim vazduhom, zaspala u kolicima.

- Naravno! - odmah je potvrdila. - Ni za šta na svetu vas ne bih izneverila, gospodine Uzunular!

- Kada smo sami, slobodno me oslovljavaj imenom. I ne persiraj mi, molim te. To je sada izlišno i nepotrebno.

- Neće mi biti lako da se priviknem na to neformalno oslovljavanje - priznala je Jasemin. - Kao što mi nije bilo lako da se priviknem na činjenicu da si me zaprosio. Čitavu noć nisam mogla da zaspim, od uzbuđenja!

- Jasemin... - Avsar je zastao, kako bi je pogledao u lice. - Ne želim da budem neiskren sa tobom. Odabrao sam te za svoju suprugu jer želim da budeš Lejlina majka, a ne samo dadilja. Bojim se da ne mogu da ti uzvratim osećanja.

- Ja to ni ne očekujem - priznala je Jasemin, bez imalo žaljenja u glasu.

- Zar? - začudio se Avsar. - Mislio sam da svaka devojka mašta o tome da bude voljena.

- Tačno je, mašta. Međutim, malo je onih kojima se mašta pretvori u stvarnost. Ja sam oduvek bila realna. Sve što sam želela, bilo je da imam dobrog i pristojnog muža. Ti si takav. I više si od toga.

- Vidim da si me idealizovala... - Avsar je morao daje upozori na to.

- Veruj mi da nisam toliko dobar, koliko ti misliš!

- Priznajem da sam, nakon što sam upoznala gospođu Sureju, pomislila da si, hm, pomalo površan. Da tražiš u ženama pogrešne kvalitete. Onda si i sam uvideo kakva je ona, a povrh svega si zaprosio i mene. Time si pokazao koliko si odgovoran, koliko si rešen da vodiš pravi porodični život.

Iako joj je za to trebalo mnogo hrabrosti, Jasemin je dodirnula Avsara po ruci, tražeći od njega da je iznova pogleda.

- Ja nemam nikakvih iluzija o sebi, Avsare - priznala je to. - Znam da nisam ni lepa, ni privlačna, ni dostojna tebe, kao zgodnog muškarca. Ipak, znaj da ću ti biti dobra supruga. Već te poštujem i volim. Obožavam tvoje dete. Učiniću tvoju kuću domom. Dočekivaću te i ispraćati sa radošću. Vodiću računa o svim tvojim potrebama. Trudiću se da te nikada ne osramotim, da ti nikada ne izazovem glavobolju. Biću ti odana, svakom mišlju, i svakim otkucajem srca. I potrudiću se da, ovaj, poboljšam svoj izgled. Svakako ću to učiniti do dana objave naše veridbe. Zamoliću nekoga da mi pomogne u tome.

* * *

Na svoje ogromno iznenađenje, Avsar je otkrio da ga je dirnulo ono što mu je Jasemin izgovorila. Njena iskrenost je, prosto, morala da bude ispoštovana. Baš kao i njena hrabrost da bude krajnje realna, da živi bez tereta zabluda i očekivanja.

Toliko se razlikovala od Sureje, ah i od svih drugih žena sa kojima je ostvarivao ljubavne veze.

Jasemin je bila prirodna, lišena samoljublja, sposobna da se posveti, da bude nesebična. Uvek se ponašala spontano, bez potrebe da ostvari korist pretvaranjem i lažnim predstavljanjem. Umela je da se daje i predaje, nosila je u sebi veru u porodicu, brak, zajednički život. Iako je bila neiskusna i mlada, posedovala je potencijal za roditeljstvo, kao i za supružništvo.

Bila je naučena da sluša, da radi, da brine o tuđim potrebama više nego o svojim. Misli su joj bile čiste, baš kao i osećanja. Ona nije umela da bude ljubomorna ih zavidna, baš kao ni zahtevna.

Nosila je u sebi ogromnu radost, zbog čega je uvek bila osmehnuta. Dobrota joj se videla na licu, slutila u glasu, u pokretima. Jasemin nikome nije želela zlo, nije umela da bude čak ni neprijatna. Dobri ljudi su je voleli, loši su joj se podsmevali.

A on...

On je, svoj eventualni brak sa njom, smatrao za kaznu.

- Šta ti očekuješ od mene, Jasemin? - to pitanje mu je skliznulo sa usana.
- Mislim, kao od supruga - pojasnio je.
- Da budemo porodica. Ti, Lejla i ja. Da budemo zajedno. Da brinemo jedni o drugima.
- Na koji način bih ja mogao da brinem o tebi?

- Ja... - Jasemin je oborila glavu, kako bi sakrila nalet slabosti. - Pre nego što sam se zaposlila kao Lejlina dadilja, imala sam mnogo loših iskustava sa drugim poslodavcima. Svi su mi uskraćivali poštovanje, bilo je i onih koji su me vređali, ili pokušavali da me optuže za nešto. Nekoliko puta sam ostala bez obećanog novca. Sve se to promenilo kada sam ušla u tvoju kuću, Avsare. Po prvi put sam se osetila sigurno. Oslobodila sam se grča, koji je neprekidno bio u meni. Hvala ti na tome! Ti si poslodavac za primer!

- Ne mislim tako o sebi! - Avsar je požurio da to kaže, s obzirom da ga je iznova dotaklo ono što je Jasemin izgovorila. - Ja jesam poslodavac koji dobro i redovno plaća svoje zaposlene, ali se držim na distanci od svih! Uvek sam mislio da me moji zaposleni smatraju sa nadmenog i arogantnog poslodavca!

- Niko, od posluge, ne očekuje da ćaskaš sa njima, veruj mi. Svi su, uglavnom, zahvalni na tome što se ophodiš prema njima sa poštovanjem. Hladno, ah sa poštovanjem.

Avsar je spontano podigao ruku i pomazio Jasemin po obrazu. - Žao mi je što si imala loša iskustva sa prethodnim poslodavcima. I drago mi je ako si zadovoljna tretmanom koji dobijaš u mojoj kući.

- U tvojoj kući se osećam kao kraljica, Avsare! - izjavila je Jasemin razdragano. - Imam divnu sobu, sa udobnim krevetom, ličnim kupatilom i pogledom na Bosfor! Tvoje kuvarice spremaju fantastične obroke! Sobarice mi peru odeću! Ti mi obezbeđuješ kola i vozača gde god da krenem! Ostavljaš mi, čak, i novac za izuzetne troškove!

- Koji ti nikada ne potrošiš - nadovezao se Avsar.

- Zašto bih? Imam dovoljno svog novca.

- Mnogi bi uzeli i taj, dodatni novac.

- Ja nisam pohlepna.

- Znam da nisi. Zašto, sada, plačes? - upitao je Avsar, primetivši da joj suze klize niz lice.

- Toliko sam se plašila da bi nešto moglo da me odvoji od tebe, od Lejle... Od sve te udobnosti u kojoj živim... A sada... Sada sam verena sa tobom! Možeš li da zamisliš koliko sam srećna?!

- Da, mogu... - potvrdio je Avsar, privlačeći Jasemin sebi.

Dozvolio joj je da plače na njegovim grudima, dok je on pokušavao da sredi misli, pa i neka osećanja koja su se neočekivano probudila.

Nežnost, koju je osetio prema Jasemin, podsetila ga je na to da je njegovo srce bilo i tvrdo i hladno, da nikada nije ni mario za tim da bude meko i ispunjeno ljubavlju. Kada je upoznao Sureju, nije bio zagledan u svoje srce i ono što se nalazilo u njemu. Sve što ga se ticalo, odnosilo se na to kako je, u društvu vrhunske lepotice, izgledao u sopstvenim očima. Baš kao i u očima drugih ljudi.

Leteo je na krilima samozadovoljstva. Osećao se nepobedivo. Smatrao je svoj život kompletnim, savršenim. Iluzija je trajala svega nekoliko meseci. Kada se raspršila, uzdrimala je Avsarovu sujetu, ugrozila njegov ugled, navela ga da oseća krivicu.

Povrh svega, upravo je, zahvaljujući razgovoru sa Jasemin, otkrio da je proveo gotovo čitav život tražeći ispunjenja na pogrešnim stranama, kod pogrešnih ljudi. I posebno kod pogrešnih žena.

Bio je sa mnogima, ali nijednu nije voleo.

Smatrao je da je sentimentalnost pripadala umetnicima, da je romantika postala prevaziđena, a ljubav precenjena. Nije je video oko sebe. Ne zato što nije postojala, već zato što on nije umeo da je prepozna.

- Hajde da sutra izađemo na večeru! - neočekivano je predložio Jasemin, kada se ona odvojila od njega.

- Ali, neko bi mogao da nas vidi!

- Nemam nameru da bilo kome polažem račune za svoje postupke!

- Ja se ne bih osećala prijatno. Još uvek se privikavam na činjenicu da smo se verili.

- Hoćeš li da iznajmimo apartman u nekom hotelu i naručimo da nam u njemu serviraju večeru? - dosetio se Avsar, koji je već imao iskustva sa organizovanjem tajnih večera. - Ne bismo morali tamo i da prespavamo, podrazumeva se.

- To... to nije loša ideja - prihvatila je Jasemin crveneći i obarajući glavu.

- Hoćemo li povesti Lejlu sa nama?

- Zašto da ne? - prihvatio je Avsar, znajući da će prisustvo deteta oboje da ih relaksira i pomogne im da budu opušteniji.

VII

Ljubavni sastanak sa Avsarom... Ostvarenje tog sna je donelo Jasemin više briga i problema, nego zadovoljstva.

Ona je pratila mnoge svoje drugarice na ljubavne sastanke i dočekivala ih sa istih, ali sama nije otišla ni na jedan. A taj, prvi, je trebalo da iskusi sa muškarcem koji je bio znatno stariji i znatno iskusniji od nje. Sa muškarcem koga je volela, čije prisustvo ju je navodilo da bude nesigurna i nespretna.

Želela je da ostavi najbolji mogući utisak, i pitala se šta je mogla da učini povodom toga. Odustala je od pokušaja da kroti svoje uzbuđenje, kao i da se pretvara da nije veoma uplašena. Kada je njen izgled bio u pitanju, i tu se našla na nepoznatnom terenu. Ona, jednostavno, nije umela da se lepo obuče.

Ipak, otišla je, sa Lejlom, u jedan butik i kupila haljinu sašivenu od laganog materijala cvetnog dezena, koju je dopunila sa odgovarajućim blejzerom. Prodavačica u butiku joj je dala savet kakve cipele uz tu kombinaciju da kupi, i Jasemin ju je poslušala. Odlazak do grada je iskoristila i za posetu frizeru, koji joj je neznatno skratio kosu i oblikovao joj pramenove na moderan način.

Čak je i ta mala izmena uticala na to da Jasemin dobije komplimente od članova kućne posluge. Svi su konstatovali da je lepo izgledala i ohrabрили je da, pored frizure, promeni i način odevanja.

Jasemin je iskoristila tu priliku da pokaže haljinu koju je kupila, uz objašnjenje da je i sama uvidela koliko je bilo nužno da se pobrine oko svog izgleda.

Nikome ništa, u vezi sa tim što je Jasemin blistala i što je pokazala potrebu da lepše izgleda, nije bilo čudno. Niko nije mogao ni da pretpostavi da je izlazila na ljubavni sastanak, i to sa Avsarom Uzunlarom.

Takva mogućnost baš nikome nije padala na pamet.

Spojevi, poput njihovog, su bili mogući jedino u bajkama. A život nije bio nimalo bajkovit.

I sama Jasemin je, pripremajući se za odlazak u hotel, imala utisak da hoda po trnju, umesto da lebdi na oblaku. Tada se prvi put zapitala da li je pogrešila što je prihvatila da se uda za Avsara. Uloga njegove supruge je bila toliko zahtevna, toliko komplikovana. Podrazumevala je mnogo toga. Ne samo u kući, pod istim krovom, već i u javnosti.

Već je mogla da pretpostavi sa kakvim komentarima će da se suoči kada bude objavila da se udaje za Avsara. Ljudi će se otvoreno čuditi i pitati se kako je došlo do tog čudnog spoja. Ona neće imati problem da prizna kako su oboje doneli odluku o venčanju misleći na Lejlu, ipak, znala je da će joj biti potrebno dosta hrabrosti da bi se izborila sa ljudskom zloradošću.

Srećom, njen izvor hrabrosti se nalazio u Lejli, u ljubavi prema njoj. Baš koliko i u ljubavi prema Avsaru.

Kada se sve bude stišalo, Avsar će biti njen suprug, a ona Lejlina maćeha. Za to je vredelo hodati po trnju i pomalo se mučiti sa različitim iskušenjima.

Na kraju, Jasemin je odvažno zaključila, bilo je vreme da uradim nešto po svojoj, a ne po tuđim željama. Predugo sam udovoljavala i služila. Došlo je vreme da ispunim svoj san!

* * *

I Avsar je primetio da je Jasemin, sa neznatno izmenjenom frizurom, izgledala mnogo bolje, mlađe i modernije. Njene oči iskrenog, otvorenog pogleda, su došle do punog izražaja.

Iznenadio se izborom njene odeće i obuće. I dalje je izgledala skromno, ah ne i zapušteno, ne i demodirano. Više riiko, već nakon prvog pogleda, nije mogao da pogodi da je poticala sa sela i da je teško primala uticaje života u gradu.

Avsar se sam odvezao do hotela „Marmaris“, dok je Jasemin i Lejlu, na istu adresu, dovezao njegov vozač. Jasemin je, pre toga, već okupala Lejlu, nahranila je i obukla za spavanje. Bilo je kasno, tako da je devojčica već spavala, kada ju je Jasemin unela u apartman.

- Žao mi je što je zaspala - priznao je Avsar, kada je Jasemin spustila nosiljku sa usnulom devojčicom na krevet. - Hteo sam da se bar malo igram sa njom.

- Ona uvek zaspi u kolima - objasnila je Jasemin, koja je odlično poznavala Lejlin ritam. - A i danas smo se prilično zadržale u parku, gde je bilo puno dece. Trebalo bi da čuješ kako to zvuči kada pokušava nešto da im kaže, a ne ume.

- Koliko brblja, za očekivati je da brzo progovori - Avsar je pomazio Lejlu po obrazu i udaljio se od nje. - Dođi, Jasemin! Smesti se za sto! Kao što vidiš, već sam naručio da nam donesu hranu!

- Oh, koliko je tu đakonija! - prokomentarisala je Jasemin, misleći kako neće biti u stanju da uzme nijedan zalogaj.

Bila je previše uzbuđena. Previše. Toliko, da Avsara nije smela ni da pogleda. Primetila je, tek, da je nosio belu košulju sa podvrgnutim rukavima, i tamne pantalone.

Nije se posebno doterao za tu priliku, ipak, njegova privlačnost ju je gušila i kočila, oduzimala joj je i poslednji gram smirenosti.

Znala je kakav je utisak odavala, ipak, nije mogla da učini ništa sa tim.

- Ja nikada pre nisam bila na ljubavnom sastanku! - morala je to da prizna, kako bi bar malo pomogla sebi.

- Iako imam dvadeset i četiri godine.

- Jasemin... - Avsar ju je uhvatio za ruku, i naveo je da sedne za sto.

- Zvučalo je kao da se stidiš svog neiskustva. Ljudi se ne stide ni svojih zlih dela, a ti se stidiš toga što si odbijala da budeš sa mladićima. Dobijala si pozive za ljubavne sastanke, zar ne?

- Jesam. Nažalost, dobijala sam i bračne ponude. Da sam htela, mogla sam da budem u braku već sa osamnaest godina.

- Šta je loše u tome što si dobijala bračne ponude? - Avsar je sipao Jasemin vino i gurnuo čašu ka njoj. - Popij ovo - nežno joj je sugerisao.

- Pomoći će ti da se opustiš.

- Ništa nije loše u tome što sam ih dobijala, već u tome što sam ih odbijala - objasnila je Jasemin, probajući vino.

Nije joj se dopao ukus, iako je bilo lagano i voćno, ali je ipak uzela još jedan veliki gutljaj. Ako je vino zaista moglo da joj pomogne da se opusti, ona je želela da se to dogodi što pre.

- Ko te je prosio, Jasemin?

- Momci iz mog sela. Oni, sa kojima su naši roditelji ugovarali brakove.

- Zar se to još uvek radi? - začudio se Avsar.

- U mom slučaju ništa nije bilo zvanično. Roditelji su me uputili na momka za koga su verovali da bi mi bio dobar muž. Roditelji tog momka su, takođe, verovali da bih ja njihovom sinu bila dobra supruga. Upoznali su nas, u nadi da bismo mogli da se dogovorimo oko venčanja. To se, međutim, nije dogodilo.

- Zašto? Pretpostavljam da ti se ti momci nisu dopali?

- Dobri su to momci, ali nisu bili dobri za mene. Nedostajala im je nezavisnost. Nisam mogla da se udam za nekoga, ko bi se uvek oslanjao na tuđe mišljenje.

- Razumem. I čestitam ti na hrabrosti da odbiješ prosce. Sigurno si, time, ugrozila svoju reputaciju?

- O, da! - potvrdila je Jasemin, kroz kikut. - Više niko nije hteo da me prosi!

I Avsar se tada nasmejao, veoma slatko.

- Kako se dogodilo da si iz sela došla u grad?

- Na neki način sam bila primorana na to. Roditelji me nisu terali, ipak, oni nisu planirali da žive sa neudatom ćerkom, već sa sinovima i snajama. Moja braća su se, međutim, takođe preselili u gradove, tako da nam roditelji sada žive sami.

- Da li su oni oženjeni?

- Nisu.

- Održavaš li kontakt sa njima?

- Samo kada ja njih pozovem. Oni baš i nemaju običaj da se javljaju.

- Hajde da večeramo! - predložio je Avsar, otvarajući poklopce na posudama. - Ja sam prilično gladan! A ti?

- Da, i ja sam... - rekla je Jasemin, usudivši se da, tek tada, direktno pogleda u Avsara.

Pomislila je kako je savršen.

* * *

Volela bih da ti, kada budemo u braku, ponekad sama skuvam neko jelo - priznala je Jasemin dok je, i dalje savladana napetošću, nevešto sekla hranu. - Mnogi misle da odlično kuvam.

-Ne sumnjam da je tako - Avsar je, uzeti zalogaj, zalio gutljajem vina.

- Šta bi još volela da radiš, kada budemo u braku?

- Molim? Nisam razmišljala o tome.

- Onda razmisli. Znala si šta ne želiš od onih momaka, koji su te prosili. Šta je ono, što bi očekivala od mene?

- Ja... - Jasemin je ispustila viljušku i po ko zna koji put se zagledala u svoj tanjir. - Očekivala bih da mi dozvoliš da naučim da vozim kola.

Zabavljen kao nikada pre, Avsar je prasnuo u smeh. Pomislio je kako se odavno nije tako slatko smejao, i kako, odavno, nije morao da misli da lije žena, sa kojom je razgovarao, taktizirala, pokušavala da ispadne pametna, ili da sakrije neku svoju manu.

Jasemin je bila prirodna i spontana, praktično nesposobna da se pretvara, da glumi, da bude lažna.

- Sve moje dosadašnje partnerke su tražile od mene kule i gradove, a ti tražiš da naučiš da voziš kola! - Avsar je morao da objasni razlog svog gromoglasnog smeha. - Smatraj da će ti ta želja biti ispunjena!

- Zaista? Dozvolićeš mi da naučim da vozim?

- I kupiću ti kola! Dopada mi se to što hoćeš da budeš samostalna.

- Volela bih da lično, jednoga dana, vozim Lejlu u školu. Nekako je bezlično da to radi tvoj vozač.

- Slažem se! Šta bi još volela?

- Da putujemo - snebivljivo je priznala.

- Kuda?

- Svuda.

- Svuda po Turskoj, ili...

- Ne. Svuda po svetu.

- U redu. Nemam ništa protiv toga.

- Ali, ti gotovo nikada ne putuješ... Članovi posluge su mi rekli da retko napuštaš Istanbul.

- To je zato što sam, sve protekle godine, bio usredsređen na posao. Mnogo toga će da se promeni kada postanem porodični čovek. Kao takav ću imati obavezu da ti ugađam, kao svojoj supruzi.

- Ja ne želim da ti imaš bilo kakvu obavezu prema meni! - pobunila se Jasemin.

- U pravu si! Loše sam se izrazio. Voleo bih da ti ugađam. Zato se ne ustručavaj da tražiš sve što poželiš.

- Čak, ovaj... Čak i sada, kada smo samo vereni?

Avsar je primetio daje Jasemin imala nešto na umu, i da se ustručavala da o tome govori.

- Da. Čak i sada.

- Onda... - počela je, a u očima su joj se pojavile suze. - Kod mojih roditelja ima jedno napušteno štene. U pitanju je mešanac. Oni ne žele da ga zadrže. Bila bih najsrećnija na svetu ako bi mi dozvolio da ga dovedem kod tebe. Nakon što ga dobro okupam i zaštitim od buva, podrazumeva se. To štene je neprekidno trčkaralo za Lejlom, prilikom našeg poslednjeg boravka u Erdevanu. Mislim da bi se njih dvoje odlično slagali.

Štene... Avsar je uklonio salvetu sa krila i obrisao usne. Jasemin je želela štene. I to štene mešanca. Ni zlato, ni dijamante, ni bunde, ni vile.

Iznova ga je savladao nalet nežnosti prema njoj.

Što ju je bolje upoznao, to je otkrivao da se lepo osećao u njenom društvu. U njenom svetu. Tako drugačijem od onog, u kome je on živeo.

- Već sutra ću da organizujem da štene bude preneto iz Erdevana u Istanbul, a potom pregledano kod veterinara i propisno doterano u nekom salonu za negu kućnih ljubimaca. I ja jedva čekam da se upoznam sa novim članom porodice.

- Oh, Avsare! - uzviknula je Jasemin oduševljeno.

Pre nego što je uspela da obuzda svoju sreću, ustala je od stola, prišla Avsaru i čvrsto ga zagrlila.

- Hvala ti! Toliko te volim! Ti si najbolji čovek na svetu!

Avsar nije mogao, ma koliko se trudio, da ostane imun na ljubav koju mu je Jasemin poklanjala, na njenu zahvalnost, nežnost, spontanost. Obuhvatio ju je sa obe ruke oko struka i naveo je da mu sedne u krilo.

Pomazio ju je po boku i po butini, i odmah postao svestan jedrošti njenih oblina. Probudila je u njemu veoma snažnu želju. Da se, na njenom mestu, nalazila neka druga, iskusna žena, ne bi oklevao da se odmah spoji sa njom Naglo, silovito, u naletu munjevito probuđene požude.

Jasemin je obavila Avsaru ruke oko vrata, ali je, jednim delom, imala potrebu da pobegne. Sve joj je to bilo previše. Njeno neiskustvo je vrištalo na sav glas. Telo joj se buntovno propinjalo na Avsarovoj čvrstini, koja je delovala zastrašujuće.

Blizina njegovih usana ju je opčinjavala...

Kada je krenuo da je poljubi, mogla je jedino da zažmuri i da blago razdvoji usne. A onda... Pred njom se otvorio čitav jedan svet... Avsar ju je ljubio. Taj moćni muškarac kome se potajno divila, koga je krišom posmatrala, o kome je noćima sanjala, je svojim usnama doticao njene! I znala je da je osetio njihovu slast, daje poštvovao njihovu nevinost.

- Jasemin... - promrmljao je Avsai, upijajući svoje prste u njenu kožu. -

- Ti si sve vreme cvetala samo za mene, zar ne?

- Jesam... - potvrdila je ona, i dalje držeći oči zatvorene.

Obrazi su joj goreli od uzbuđenja, a dah joj je postajao sve dublji. Uživala je u načinu na koji ju je Avsar doticao Činio je to tako posednički, kao da jr hteo daje obeleži, za sva vremena

Nakrivila je glavu kada ju je iznova poljubio. I protresao ju je udai slatke jeze kada je osetila njegov jezik. Stopila se sa njim, nimalo uzdržano, već smelo, sa potrebom i željom da taj poljubac traje, da se nikada ne završi.

Avsar je uživao u onome što je izazivao u Jasemin. Bio je gotovo ponosan na to što joj je mamio duboke uzdahe, što je naveo njene grudi da očvrsnu. Pomazio ih je i otkrio da su bile mladalački čvrste i predivno oblikovane. Zavukao joj je ruku ispod haljine, kako bi ih obuhvatio šakama. Jasemin se podatno izvila, rascvetavajući se tu, pred njim, u svoj svojoj raskoši.

Telo mu je postalo pregrejano, prepuno furiozne strasti kakvu odavno nije osetio. Još jednom je prigrlio Jasemin, njeno telo, sačuvano od ruku drugih muškaraca, a onda ju je naveo da ustane.

- Sipaj nam kafu... - zatražio je, nakon čega je otišao u kupatilo.

VIII

Požurio je da pogleda svoj odraz u ogledalu. I video je novog sebe, oslobođenog krivice, preispitivanja, težnje ka pogrešnim vrednostima. Video je čoveka u kome se probudio životni entuzijazam, koji se ušuškao u osmehu jedne devojke.

Nije morao predugo da se pita šta mu se to događalo... Jasemin je jednostavno ušetala u njegovo srce i tamo zapalila iskra ljubavi. Ta emotivna iskra je upalila vatru u njegovom telu, u kojoj je sagoreo do kraja.

Jedva da je mogao da poveruje da mu se to dogodilo. Pokušao je da pronađe neko racionalno rešenje... Da odavno nije bio sa ženom, da nikada nije bio sa devicom, da mu je Jasemin pronašla slabu tačku...

Dok se svlačio, kako bi stao pod tuš, Avsar se dosetio kako odavno nije bio u stanju da, tako dugo, posmatra sebe u ogledalu. Sopstveni lik mu je postao mrzak zbog svega onoga što se dogodilo sa Surejom.

A tada, te noći, je načinio najlepší i najbolji mogući preokret. Zaigrao je na pravu kartu. Samo je igru trebalo odigrati do kraja.

Kratko se istuširao, ponovo obukao i vratio se u apartman. Osmehnuo se, ugledavši Jasemin koja je stajala pored prozora i posmatrala svetla grada. Mogao je da pretpostavi kako se osećala. Prvi put poljubijena...

Prišao joj je, u pomalo nepravednoj nameri da je iznova zbuni, da izazove njenu žensku reakciju. Znao je da je izgledao privlačno u poluraskopčanoj košulju, sveže istuširan, sa polusuvom kosom.

Delovao je erotično i opasno. Previše opasno za devojkicu koja o erotici baš ništa nije znala.

Ipak, imala je vrelu krv... I telo koje je vapilo za njegovim posedovanjem...

Sva sreća njenog sveta je bila u njegovim rukama. To ga je činilo muškarcem više nego bilo šta drugo. Opilo ga je i probudilo ogroman životni polet. Onaj, koji su većina žena u njegovom životu gasile, i koji je Sureja definitivno potopila.

- Jasemin... - Avsar ju je oslovio hrapavim glasom, hvatajući je za mišice.

- Znam da si tradicionalno vaspitana... I da ti je prihvatljivo da budeš intimna isključivo sa svojim suprugom. Međutim, ja mislim da je rizično da brak zasnuju dve osobe koje nisu zajedno prošle kroz to iskustvo. Ponekad se desi da dve osobe, i pored uzajamnog privlačenja, ne mogu da ostvare seksualno zadovoljstvo. A ono je veoma važno. Ne želim da se bilo ko od nas dvoje odriče toga.

- Hoćeš da kažeš da... Da bi trebalo da vodimo ljubav pre braka?

- Da - potvrdio je, mazeći je po ramenima. - Već sada znam da ćemo biti veoma usaglašeni ljubavnici. Samo... Zaista je potrebno da se uverimo u to. Oboje.

- U redu - prihvatila je Jasemin.

Zato što je bila spremna da prihvati sve što bi joj Avsar predložio.

Zato što je i sama želela da vodi ljubav sa njim.

Zato što je znala da je bio u pravu.

- Žene, koje su vaspitane kao ja, ne očekuju da uživaju u vođenju ljubavi
- poverila je to Avsaru, uzdržavajući se da mu prizna kako je i sama, o seksu, razmišljala na isti način.

Vođenje ljubavi se smatralo za bračnu obavezu.

Da je moglo da joj donese pregršt uživanja, Jasemin je osetila kada se ljubila sa Avsarom, kada joj je on mamio uzdahe svojim smelim dodirima.

Želela ga je, ipak, silno se plašila njegove nagosti. Plašila se da neće umeti da udovolji Avsaru, da mu neće biti dovoljno lepa.

On je reagovao drugačije, dok ju je ljubio, ipak, sve to nije moralo ništa da znači.

- Da li si sigurna? - upitao ju je Avsar, privlačeći je sebi.

- Jesam. Ali ne želim da to uradimo večeras.

- Naravno. Vodićemo ljubav kada oboje to poželimo. Spontano. Nadam se da mi veruješ, Jasemin.

- Nikome, na ovome svetu, ne verujem više nego tebi! - ponovo je Jasemin, svojom izjavom, uzdigla Avsara na tron.

Odatle, sa tog mesta, svet mu je izgledao prelepo. Prepun ljubavi, svetlosti, topline, nežnosti. Ispunjen bojama koje kao daje mogao da vidi po prvi put.

Verovao je da se, pored Sureje, nalazio na krovu tog sveta. I verovao je da mu svi zavideli na tome.

Prekasno je shvatio da se, umesto na krovu, sa Surejom valjao po dnu. I da su svi, bolje od njega, znali da je Sureja mogla da mu donese samo nevolju.

Trudiću se da nikada ne izverim tvoje poverenje - obećao je Avsar, osećajući se dovoljno rešenim da svoje obećanje sprovede u delo.

* * *

Baš kao što je i najavio, Avsar je, narednog dana, organizovao da se štene, o kome mu je Jasemin govorila, doveze iz Erdevana u Istanbul. Štene je prošlo veterinarski pregled, kao i tretman u salonu za pse, pre nego što je uneto u kuću.

Jasemin je jedva mogla da poveruje u to da joj je Avsar ispunio želju. Sve do tada, ona je bila ta koja je drugima ispunjavala želje. U porodici je slušala roditelje i braću, a kasnije poslodavce. Niko nije slušao nju. Niko nije obraćao pažnju na ono što je ona želela. Nikome nije bilo stalo do toga da joj udovolji.

I samo štene se obradovalo kada je ugledalo Jasemin, koju je dobro upamtilo. I iako je ona, kada je uspavala Lejlu na kraju dana, htela da se igra sa njim, štene je i samo zaspalo.

Dok ga je posmatrala, oči su joj se punile suzama. Dobila je još nekoga, ko će je, pored malene Lejle, voleti. Ko će joj se radovati.

Uzela je bebi-alarm i otišla u Avsarovu spavaću sobu. On se iznenadio, ugledavši je na vratima.

- Došla sam da ti kažem da mi je danas najlepší dan u životu - prošaputala je, sa očima punim suza.

- Hajde da ga učinimo još lepšim - izgovorio je Avsar muklo, uvodeći je u sobu.

Svoju spremnost da mu pripadne Jasemin je pokazala tako što mu se sva upila u grudi. Uzela je njegovu šaku i krenula da mu ljubi prste, sva goreći od ljubavi, od odanosti.

I sam Avsar je bio savladan nežnim osećanjima, dok mu se telo lagano punilo slatkom napetošću.

Bio je iznenađen otkrićem da ga je do usijanja dovodila i sama pomisao na to da će se, uskoro, spojiti sa Jasemin, da će je učiniti ženom. Da će osvojiti njeno telo i zauvek ga obeležiti svojim posedovanjem.

Nekako je uspevao da savladava intenzitet uzbuđenja dok je ljubio Jasemin, pripremajući je za sebe. Zaronio je u njeno telo kada je osetio da mu je ona sama krenula u susret. Čvrsto je stegao izvijene lukove njenih bokova i ispunio je do kraja.

Primetio je da se ugrizla za usnu i da je ispustila jecaj, ipak, snažno ga je stegla rukama i bedrima. Možda nije osećala fizičku udobnost, ali je njeno srce pevalo i navodilo je da produžava tu pesmu.

A Avsar... On se osećao nepobedivo! I sam je, iako veoma iskusan, otkrivao nešto novo, dok je vodio ljubav sa Jasemin, dok ju je nežnim pokretima navodio da oseti zadovoljstvo, da počne da uživa. Ljubio ju je svuda, ne uspevajući da se zasiti. Njene kože, njene mladosti, njenih uzdaha.

Trudio se da ne misli o tome šta je, sve, želeo da joj radi, i šta je, sve, želeo da ona njemu radi. I on je njene ruke želeo svuda na sebi. Svuda.

Svaki njen nehotični dodir je doživljavao kao novi podsticaj, i to ga je, na kraju, navelo da završi ljubavnu igru pre nego što je uspeo da je navede da mu se pridruži u toj furioznoj završnici.

Dozvolio joj je tek da malo predahne, ali ne previše. Plima strasti je nadirala prevelikom brzinom i primorala ga da udovolji raspaljenosti svog tela.

Toga puta je uspeo da dovede Jasemin do vrhunca zadovoljstva. Kada joj ga je podario, niko nije bio ponosniji od njega. I niko nije imao veću potrebu daje dovodi do usijanja, ne hajući za sebe.

Po prvi put je bio nesebičan. I po prvi put je u svaki svoj poljubac, svaki dodir i svaki pokret, unosio emocije. I po prvi put mu vođenje ljubavi nije bilo vulgarno, i lišeno estetike.

A to je bio tek početak.

IX

Iza Jasemin je bila duga i burna noć, koja se završila gotovo pred zoru, ipak, probudila se na prvi zvuk Lejlinog meškoljenja u krevetu. Bila je umorna i veoma pospana, ali se, uprkos tome, jasno prisetila svega što se odigralo tokom noći.

Svega.

Pogledala je u Avsara, čija je glava ležala na jastuku do njenog. Morala je da se zapita da li je to bila jedna od scena iz njenih snova, ili je to jutro bilo stvarno, najlepše od svih.

Srce joj se ispunilo ljubavlju, ali i zahvalnošću. Smatrala je da joj je život podario najvelikodušniji poklon, da joj je otvorio vrata rajske sreće.

Istina, njena sreća nije bila kompletna, s obzirom na to da je znala da je Avsar nije voleo, ipak, uveravala je sebe kako bi bilo sebično da očajava zbog toga. Imala je njegovu nežnost, brižnost, pažnju. Njegovo telo. Postade njegova supruga. Jednoga dana će mu roditi dete.

Sve to je premašivalo njene snove, njena očekivanja od života.

Kada je krenula da ustaje, imala je utisak da ju je čitavo telo bolelo. Avsar joj je priznao da su bile retke noći, u kojima je toliko puta vodio ljubav sa nekom ženom, ali daje ona, kao nijedna druga, izazivala nezasitu želju u njemu.

S obzirom na to koliko je bio aktivan, Jasemin nije sumnjala u to da je bio iskren.

Sa žaljenjem je napustila Avsarovu postelju, jer je želela da bude pored njega kada se probudi. Sva obuzeta prisećanjem na vrele trenutke koje je podelila sa Avsarovom, Jasemin je izašla iz njegove sobe sa osmehom na usnama. A onda se, neočekivano, u hodniku gotovo sudarila sa Zehrom, jednom od devojaka koje su bile zadužene za održavanje kuće.

Nikakav izgovor ne bi mogao da spreči Zehru da donese jedini mogući zaključak o razlogu zbog koga je Jasemin, u rano jutro, boravila u Avsarovoj sobi. Njen izgled joj je sve rekao. Ne samo to što se Jasemin ishitreno obukla i što je zaboravila da namesti umršene pramenove kose, već zbog toga što je nosila otiske muških dlanova na sebi, što su joj usne bile otečene od poljubaca, što su joj oči blistale kao najsjajnije zvezde.

- Ne mogu da verujem! - uzviknula je Zehra, kada je povukla Jasemin u susedni hodnik. - Ti si poslednja devojka za koju bih pomislila da bi pristala da uđe u gazdin krevet!

- Nisi u pravu, Zehra! - Jasemin je počela da se brani. - Ne znaš celu istinu!

- A šta je cela istina?! Jedino bi te opravdalo da se udaš za gospodina Uzunlara! Obe znamo da se to nikada neće dogoditi! Zašto si dozvolila da mu postaneš ljubavnica?! Samo će da te iskoristi i odbaci!

- Koliko je meni poznato, on nijednu ženu, od svih koje je ikada zaposlio, nije iskoristio i odbacio!

- E, pa, ti ćeš biti prva! Dobro je on procenio koje dovoljno naivan da mu greje krevet bez ikakvih očekivanja!

- Da li ti je, možda, palo na pamet da on greje moj krevet?!

Zehra se glasno i zlobno nasmejala. - Ne, nije! Oh, pa ti si, još, i zaljubljena u njega! Žalim te, zaista! Bićeš veoma povređena, jednoga dana!

- Zašto si tako gruba prema meni, Zehra? - Jasemin nije odolela da je to upita. - Ako sam učinila grešku, treba mi dati savet. Ti mi se rugaš.

- Kasno je, sada, za davanje saveta. Možda bih mogla gospodinu Uzunlaru da dam jedan! A to je da izabere lepšu devojkicu za ljubavnicu!

Jasemin je, tada, sumnjičavo žmirnula. - Rekla bih da iz tebe progovara ljubomora, Zehra. Do sada si uvek bila fina prema meni. Šta se, sada, promenilo?

- Možda to što ti više nisi fina! Što ne mogu da te gledam istim očima! I varaš se ako misliš da sam ljubomorna! Zašto bih to bila?! Zato što te je naš gazda iskoristio?! Ja te žalim, ne zavidim ti!

- Zvučiš kao da si ljuta na mene. Ne vidim razlog tome. U mom i tvom odnosu se ništa nije promenilo. Samo je moja stvar sa kim provodim noći.

- Dobro! A kada te gospodin Uzunlar bude odbacio, nemoj da to postane i moja stvar! Odnosno, nemoj da dođeš da plačeš na mom ramenu! - poručila joj je Zehra besno, nemoćna da sakrije to da je zaista bila ljubomorna, da je i ona sama bila spremna da provodi noći sa Avsarom Uzunlarom. Makar je posle toga i odbacio.

* * *

Razgovor sa Zehrom je uspeo da pomuti radost koju je Jasemin nosila u srcu i u telu, nakon predivne noći provedene u Avsarovom zagrljaju. Naveo je njene dobro kontrolisane sumnje da se probude, da se zapita šta ju je, zaista, čekalo u budućnosti.

I da li će, objava veridbe, navesti ljude da poveruju u to da su ona i Avsar mogli da ostvare dobar, kvalitetan brak. Možda onaj lišen obostrane ljubavi, ali istovremeno i onaj koji bi oboma mogao da garantuje udoban porodični život.

Lejla je spavala kada je ušla u njenu sobu. To joj je dalo još malo vremena za razmišljanje, za preispitivanje.

Priznala je sebi da su je zbolele Zehrine reči, kao i njeno otvoreno neprijateljstvo. I iako je ono poticalo od ljubomore, u njemu je bilo sadržano istinsko nepoverenje u to da je ona mogla da bude ravnopravna Avsarova partnerka.

Zanos se naglo stišao u Jasemin, kada je krenula da predviđa reakcije drugih ljudi. Već je videla kako joj se svi rugaju i proglašavaju je za naivnu osobu koja je dozvolila da bude iskorišćena, i kojoj je preostalo jedino da čeka da bude odbačena.

Ni, veridba ih neće navesti da razmišljaju na drugačiji način. Pa ni samo venčanje. Svi će misliti kako je nužda zbrinjavanja Lejle navela poželjnog neženju da oženi običnu dadilju. Običnu devojkicu sa sela.

Sve bi bilo drugačije kada bi je Avsar voleo... Zaključila je Jasemin, sa suzama u očima. Tada bi svi poverovali da je, među njima, postojalo nešto više od praktičnog sporazuma.

U postelji su bili izjednačeni, uigrani, skladni. Potpuno ravnopravni. Jasemin se mnogo puta uverila da je Avsar njeno zadovoljstvo stavljao iznad svog. Uvažavao ju je kao ljubavnicu.

I van postelje se ophodio prema njoj nežno i sa poštovanjem. Izrazio je želju da je bolje upozna. Pružio joj je podršku. Udelio komplimente. Najavio da će joj ispuniti sve što je želela.

I obezbedio je da se štene, koje je zavolela, dovede u Istanbul.

Savladana sumnjama i strahom, kao i žaljenjem zbog izostanka Avsarove ljubavi, Jasemin je tužno zaplakala. Optužila je sebe za slepo, nepromišljeno uletanje u nešto što je, samo na prvi pogled, moglo da joj donese sreću. Iza te prve, idilične slike, krila su se nebrojena iskušenja, sa kojima će morati da se suočava.

Ona, koja nije umela da se nameće, da se bori za sebe, niti da se nosi sa ljudskim pakostima.

Brzo je obrisala suze kada je primetila da je neko okrenuo bravu na vratima. Kada je ugledala Avsara, još snažnije je zaplakala.

- Hej, malena... - on joj je odmah prišao i brižno je zagrlio. - Šta nije u redu? Da li te nešto boli?

- Ne, ništa me ne boli! - Jasemin je požurila da mu to kaže, s obzirom na to daje Avsar bio iskreno zabrinut. - Samo... Nešto se dogodilo...

- Šta?! Moraš da mi kažeš! Ne mogu da podnesem tvoje suze!

- Zehra me je videla dok sam izlazila iz tvoje sobe... - priznala je, iznova grunuvši u plač. - Rekla je da me iskorišćavaš i da ćeš me odbaciti...

Podigla je svoje suzama obliveno lice ka njemu i direktno ga pogledala.

- Hoćeš li?

Avsar je uzdahnuo i uhvatio Jasemin za ruku. - Da li si rekla Zehri da smo nas dvoje vereni?

- Ne, nisam. Poštujem ono što smo se dogovorili... Da za sada nikome to ne govorimo.

- Slušaj me, Jasemin... - počeo je Avsar, uspravljajući se. - Spremi se, i spremi Lejlu. Nakon doručka idemo u grad. Želim da ti kupim prsten koji ćeš, od danas, neprekidno nositi. Kada se budemo vratili, sakupićemo posluhu i objaviti im da smo se verili.

- Oh! - Jasemin je ispustila uzdah olakšanja. - Hvala ti na tome! To će sprečiti Zehru, a i ostale, da me i dalje vređaju!

- Niko te više neće vređati! Niko, nikada više! Zehra, posebno, neće imati tu šansu. Još danas ću da je otpustim.

- Nemoj, molim te! Ja... Ja mogu da razumem njenu reakciju. Uostalom, čini mi se da je bila malo ljubomorna...

- Malo? - podsmehnuo se Avsar. - Draga Jasemin... Da sam uhvatio Zehru za kosu i uvukao je, bez ikakvog pitanja i objašnjenja, u moju sobu, ona bi do jutra ostala u njoj. Dovoljno sam iskusan da umem da procenim koje žene bi dale sve što imaju da mi se uvuku u krevet. Zehra je jedna od njih. Naravno da je ljubomorna na tebe. Ali, to bi trebalo da bude samo njen problem. Ako ga i tebi bude ponovo napravila, zamolićemo je da ode.

- Hvala ti na tome što ćeš joj dati novu šansu.

- Imam utisak da je neće iskoristiti. Šta misliš o tome da, ovih dana, kao gazdarica kuće, organizuješ večeru za mog brata i njegovu suprugu i time proslavimo našu verdibu?

- Potrudiću se najbolje što mogu. A moji roditelji? - dosetila se Jasemin.

- I njima bi trebalo da kažemo za veridbu.
- Danas smo oboje pomalo, hm, umorni. Ići ćemo u Erdevan sutra.
- Bojim se da... Da ćeš morati da tražiš dozvolu od mog oca da me oženiš...
- Onda ću to i da učinim.

Jasemin je prepuna zahvalnosti zagrlila Avsara. Dok je udisala njegov miris i grejala svoje telo na toplini njegovog, prisetila se nečega što joj je rekao.

- Da li sam dobro razumela da idemo u grad po novi prsten?
- Jesi. Dobro si to razumela.
- Ali, zašto? Već si mi poklonio jedan. Onda, kada si me zaprosio.
- Shvatio sam da mi se taj prsten ne dopada. Želim da ti kupim novi. Lepši.

- Meni se i onaj dopada...
- To je zato što ni ne slutiš koliko će ti se dopasti novi prsten... - najavio je Avsar, kupeći, svojim usnama, suze sa njenih mokrih obraza.

* * *

Kao što je i najavio, Avsar je odveo Jasemin u juvelimicu, kako bi odabrali novi verenički prsten. Prema navici, Jasemin je gledala cene i tražila prsten među onima, koji su bili jeftiniji.

Avsar je tada naložio prodavačici da ukloni cene, u nameri da Jasemin odabere prsten koji joj se najviše dopadao, nezavisno od toga koliko je koštao.

Izgledala je neizmerno simpatično dok je, pomalo zanesena, a pomalo zbunjena, razgledala skupoceno prstenje.

Sumnjala je u svoj ukus i istovremeno se pitala da li je, zaista, zaslužila da nosi nešto, što je moglo da košta koliko i nečija godišnja plata.

Pogled joj se, uvek iznova, vraćao na prsten sa platinastom ružom, u čijem je središtu sijao brilijant.

- To si ti, Jasemin... - šapnuo joj je Avsar na uho. - Bila si najlepší pupoljak, a sada si najlepša ruža...

Uzeo je prsten iz izloga i stavio ga Jasemin na prst. - Uđaj se za mene... - prošaputao je, gledajući je pravo u oči.

- Da, Avsare! - potvrdila je ona, i dalje prinuđena da sledi zahteve svog zaljubljenog srca. - Udaću se za tebe!

Razmenili su poljupce, dok ih je Lejla, koju je Avsar nosio na grudima u nosiljci, radozvalo posmatrala. Kada se devojčica radosno nasmejala, ta radost se prenela i na njih.

Avsar je platio prsten, i kompletirao ga sa ogrlicom i narukvicom. Namemo je izbegao da kupi i minđuše, kako ga one ne bi podsećale na ružnu epizodu sa Surejom, koju je želeo da zaboravi po svaku cenu.

Po izlasku iz juvelimice, odveo je Jasemin i u butik, gde joj je, uz pomoć prodavačica, odabrao veliku količinu odevnih predmeta. Vratili su se kući sa kesama punim poklona za Jasemin, ali i sa osmesima zadovoljstva.

- Presvući se, a onda ćemo okupiti zaposlene i saopštiti im da si, od danas, ti gazdarica u ovoj kući!

- Gazdarica?! Ne volim taj izraz!

- Privikni se na njega - poručio joj je Avsar, vragolasto joj namignuvši.

- Hvala ti! - poručila mu je Jasemin, pokazujući na kese iz najpoznatijih butika. - Nisam ni sanjala da bih, jednoga dana, mogla da dobijem ovoliko poklona!

- Pa, i na to bi trebalo da se navikneš! - nadovezao se Avsar, hvatajući je za ruku. - Voleo bih da i ovu noć provedemo zajedno... - šapnuo joj je na uho, svestan toga da je, čitavog dana, samo o tome razmišljao.

- I ja bih to volela - složila se Jasemin.

Poljubi me... - zatražio je Avsar, koji je reagovao na veoma buran način svaki put, kada bi Jasemin preuzela inicijativu.

Znajući to, ona ga je dotakla svojim grudima, propela se na prste i utisnula mu zahtevni, strastveni poljubac na usne. Oboje su se spontano odmakli jedno od drugog, kada joj je Avsar uzvratio poljubac. Varnice, koje su neprekidno proizvodila njihova napeta tela, su se previše brzo pretvarale u buktinje.

A nije bilo ni vreme, ni mesto, za gašenje ljubavnih vatri.

- Noćas, Jasemin... - najavio je Avsar zadihano. - Noćas ćeš mi ponovo pripasti...

Osmehnuo se kada je primetio daje ona pocrvenela. Znao je da se prisetila kako je on, prethodne noći, najavio da će, vremenom, isprobavati nove ljubavne poze.

- Idem da okupim poslugu, a ti siđi, kada se presvučeš! - rekao je i brzo izašao iz sobe, beskrajno začuđen time što je Jasemin tako lako budila njegovu mušku žudnju, što mu je trebalo dosta volje da bi je savladao, da bi je utišao.

Desetak minuta kasnije, Avsar je okupio poslugu u salonu. Stajao je pored fotelje, u kojoj je Jasemin sedela, odevena u tamnoplavu haljinu sa tankim, belim pojasom, u kojoj je izgledala otmeno i elegantno. Nosila je verenički prsten na ruci i planirala je da se uda za Avsara, ipak, i dalje se osećala izjednačeno sa članovima posluge, za koje je znala daje nikada neće prihvatiti kao gazdaricu kuće. Ophodiće se prema njoj sa dužnim poštovanjem, i ispunjavaše joj svaku naredbu, ali joj nikada neće oprostiti to što je uspela da se izdigne iznad njih i da postane neko od koga su morali da primaju naređenja.

Držala je oborenu glavu pred kuvaricom, servirkom, dve sobarice, vozačem, baštovanom i članom obezbeđenja. Nikome, od njih, ništa nije dugovala, nikome ništa nije skrivila. Ipak, osećala je da nisu bili na njenoj strani, da su je proglasili za neprijatelja.

Kao što je to Zehra već učinila.

- Imam jedno obaveštenje za vas! - počeo je Avsar, glasom koji je otkrivao njegovu autoritativnost i nedostatak ikakve sumnje u opravdanost onoga što je činio. - Jasemin i ja smo se, pre nekoliko dana, verili i planiramo da se venčamo. Ona će postati moja supruga, Lejlina majka i gazdarica ove kuće. Hoću da se prema njoj ophodite na isti način, kao i prema meni. Ako budem primetio da joj uskraćujete dužno poštovanje, moraću da vas otpustim. Hteo sam, već, da otpustim Zehru, koja je bila veoma neprijatna prema Jasemin ovoga jutra, ali me je ona odgovorila od toga. Duguješ zahvalnost Jasemin, Zehra!

- Naravno! - Zehra se odmah ponizno naklonila i lažno osmehnula.

- Hvala ti, Jasemin! I čestitam na objavi veridbe! Želim vam svu sreću!

I ostali članovi posluge su, nevešto i usiljeno, izrazili čestitke i lepe želje, a onda su se razišli. Jasemin je mogla da pretpostavi o čemu su razgovarali po ćoškovima kuće. I iako nije čula nijednu od tih izgovorenih reći, svaka ju je bolela, i svaka ju je navodila da sumnja i pita se da li joj je sreća bila zagarantovana.

* * *

Iako joj je bila potrebna pomoć u smeštanju novih stvari u orman i bacanju starih, Jasemin se ustručavala da pozove Zehru. Učinila je to kada se Lejla probudila. Ona sama ju je nahranila, a potom ju je predala Zehri, jer je želela da dovrši sa raspremanjem stvari.

Nalazila se pri kraju posla, kada ju je Avsar obavestio da će joj dodeliti drugu sobu, mnogo veću od te u kojoj je do tada spavala. Ta soba je, pored kupatila, imala garderober, tako da je Jasemin morala sve iznova da vadi i prenosi.

Slagala je da je uživala u tom procesu, kako ne bi otkrila Avsaru da je, u stvari, strepela od Zehrinog prisustva. U tom izmenjenom odnosu važnosti, više ništa nije moglo da ostane isto.

I zaista, Jasemin se, do kraja dana, uverila u to da su se svi prema njoj ophodili na neprirodan način. Kuvarica ju je, čak, pitala kako da je oslovljava. Druga sobarica je takođe počela da joj persira, iako su, do nedavno, slobodne trenutke provodile zajedno, u neposrednom ćaskanju.

Jedino je Zehra zadržala dozu hrabrosti i dozu drskosti, u načinu, na koji joj se obraćala.

Takvo ponašanje je poticalo iz uverenja da će se Jasemin, veoma brzo, vratiti na svoje nekadašnje pozicije, da će veoma brzo ponovo biti izjednačene.

Zato se nije previše trudila da joj se dodvorava, a propustila je, čak, i da joj nasamo izrazi zahvalnost zbog toga što se zauzela za nju, što je sprečila Avsara da joj uruči otkaz.

Dok je Jasemin, te večeri, uspavljivala Lejlu, Avsar je pozvao telefonom svog brata.

- Jasemin i ja bismo voleli da, sa Izoldom i tobom, proslavimo našu veridbu, dragi brate - obavestio ga je, nakon što su razmenili nekoliko pozdravnih rečenica. - Da li ste slobodni prvog dana vikenda?

- Avsare, brate... - Kenan je ostao zatečen Avsarovim tonom. - Da se ne sećam svakog detalja našeg prethodnog razgovora, rekao bih da si srećan...

- I jesam! - potvrdio je Avsar lako. - Srećan sam!

- Iako ti je nametnuto da se oženiš neuglednom dadiljom?!

- Jasemin je neugledna samo na prvi pogled. Na drugi je, pa, hm, veoma, hm, simpatična...

- Ne mogu da verujem! Ti si spavao sa njom!

- Ne bih, kao džentlmen, smeo to da potvrdim...

- Ni ne moraš! Sve mi je jasno! Šta se dogodilo?! Mislio sam da ćeš tražiti način da se izvučeš iz te klopke!

- Dogodilo se to da mi se Jasemin uvukla u srce, u misli, pod kožu. Volim da razgovaram sa njom, da budem u njenom prisustvu, dopada mi se kako izgledam u njenim očima. Ona me je oslobodila osećanja

krivice i ništavnosti, sa čime sam se borio od kada mi je Sureja napravila haos od života.

- Tako, znači... Jasemin ti se uvukla pod kožu, a onda si ti nju uvukao u krevet.

- Oboje smo to želeli. I oboje smo u tome uživah.

- E, pa... Malo je reći da sam iznenađen svim ovim informacijama, Avsare... Bio sam prilično zabrinut za tebe... I sada sam. Samo na drugi način.

- Zbog čega si sada zabrinut za mene?

- Ne bih voleo da me pogrešno razumeš, ali... Jasemin je odrastala u drugačijem svetu... I još uvek pripada tom drugačijem svetu... Pitam se kako će da se uklopi u tvoj.

- Nikako! Ja sam onaj, koji će. da se potruđi da se uklopi u njen svet! Veruj mi daje lepši od onog, za koji ja znam! Iskreniji je, časniji, opušteniji, radosniji! Malo je reći da sam zahvalan Jasemin na tome što mi je otvorila vrata svog sveta!

- Čini se da je, za vaš odnos, bilo presudno to što ste postali ljubavnici...

- Verovatno. Predivno mi je sa Jasemin, Kenane. Imam utisak da se i ja, kao i ona, po prvi put upoznajem sa vođenjem ljubavi. Sve moje seksualno iskustvo, koje sam imao do sada, nije bilo začinjeno emocijama, kao što je to slučaj sa Jasemin.

- Onda mi preostaje jedino da se radujem sa tobom, dragi brate! - izjavio je Kenan, koji je voleo da stvari rešava na brz i praktičan način. - Izolda i ja ćemo rado doći u subotu, kako bi proslavili tvoju veridbu sa Jasemin! - potvrdio je i potom završio razgovor.

I sam Avsar je bio zahvalan na tome što razgovor nije trajao predugo. Iako ga je obavio sa punom ozbiljnošću, većim delom svesti je bio okrenut ka Jasemin, ka još jednoj noći koju je planirao da provede sa njom.

Kada je ona ušla u njegovu sobu, sva usplahirena i rumena, i sama nestrpljiva da uroni u Avsarov zagrljaj, on joj je dobacio jednu kesu.

- Voleo bih da obučeš ovo - zatražio je glasom otežalim od čežnje.

Spremna da mu ispuni apsolutno svaku želju, Jasemin je otišla u kupatilo. Dugo je posmatrala izuzetno erotičan čipkani komplet, koji se sastojao od minimalnih gaćica i korseta ljubičaste boje.

Korset se vezivao sa prednje strane nebrojenim tračicama, sa kojima se jedva izborila. Ustručavala se da osmotri svoj odraz u ogledalu. Mislila je da izgleda smešno.

Komplet je bio njene veličine, ipak, svuda se prelivalo po malo oblina. Jasemin je prestala da brine o tome, kada je shvatila sa koliko žara je Avsar gledao u nju.

Ohrabrena time, Jasemin je pronašla u Avsarovom kupatilu gel za kosu i iskoristila ga da zaliže svoje pramenove. To je njenom licu dalo izraz zrelosti i ozbiljnosti.

Pokušala je da izgleda koketno dok je izlazila iz kupatila. A onda je videla da je Avsar ležao potpuno nag u krevetu, što ju je odmah pokolebalo.

I dalje je osećala i stid i strah od njegove nagosti. Od jačine njegovog dejstva na nju. Vladao je njom u potpunosti. Njenim telom, dušom, srcem, umom. Sva je bila njegova. Sva mu je pripadala.

Mogla je da oseti kako joj je donja vilica lagano podrhtavala dok se približavala Avsaru, koji je izgledao kao oličenje muške erotičnosti. Sav napet, snažan, pun nabujale strasti...

Svlačio ju je najpre pogledom, a potom i prstima. Sasvim polako se borio sa tračicama, da bi osvojio nagradu, da bi došao do njenih grudi. Dugo se sladio njihovim vrhovima, pre nego što se spustio niže i zubima joj skinuo gaćice. Ljubio ju je po stomaku, i po unutrašnjoj strani butina, i tamo gde je bila najvrelija.

Kada se stopio sa njom, svega nekoliko trzaja ih je odvelo do tačke naj snažnijeg uzbuđenja.

I svega nekoliko minuta im je bilo potrebno da se odmire, kako bi otpočeli novu igru, kako bi zadovoljili novi nalet gladi.

X

Iako je Jasemin, na put u Erdevan, na susret sa svojim roditeljima, krenula prepuna strepnje, sve se završilo na najbolji mogući način. Avsar je bio taj koji je preuzeo na sebe da objasni razloge njegove veridbe sa Jasemin, kao i to koliko je bilo logično da zasnuju brak. Govorio je sve najlepše o Jasemin, ne skidajući pogled sa nje. Obećao je njenim roditeljima da će je štiti, da će brinuti o njoj, da će je poštovati kao svoju suprugu.

Otklonio je i poslednje tragove njihove zbunjenosti kada je rekao da ne očekuje nikakav miraz, niti učešće u svadbenim troškovima. Tek tada je dobio blagoslov da se oženi Jasemin, tek tada su oni izrazili sreću zbog činjenice da im se ćerka udavala za bogatog i uticajnog čoveka.

Za njih je on bio prvenstveno to. Istina, oboje su primetili da je Avsar pristupačan čovek, lišen nadmenosti kakvom su se obično odlikovali svi bogataši.

Jasemin je uživala u sreći i zadovoljstvu svojih roditelja, sve dok je majka nije zamolila da krene sa njom u kuhinju. Tamo ju je postavila ispred sebe i pripretila joj prstom.

- Dobro te poznajem, ćerko... Vidim da si se zaljubila u gospodina Uzunlara. Hoćeš li se čupati za kosu kada te on bude prevario sa drugom ženom?

- Prevario? - Jasemin je zasmejala i ta reč, dok na sam čin prevare nije smela ni da pomisli. - Zašto bi me Avsar prevario, majko?

- Zato što se razne golišave žene uvek vrte oko njega! Svi znamo kako izgleda ona, sa kojom ima dete! Takve će ga stalno napadati!

- Verovatno, ali to ne znači da bi on pristao da bude sa njima.

- A šta bi ga sprečilo da bude sa njima? Ti ćeš mu biti vema supruga i najbolja moguća maćeha njegovom detetu, ipak, muškarci imaju svoje potrebe...

Jasemin je odmahнула glavom u neverici. - Upravo si me uvredila, majko, a da toga nisi ni svesna...

- Sve što želim je da te na vreme upozorim na ono, što bi moglo da ti se dogodi. Budi mudra, tada.

-Drugim rečima...?

- Pravi se da ništa ne znaš! Dozvoli mu da ima svoj ventil i trudi se da mu u kući uvek vlada mir.

- Ti hoćeš da ja ćutim i da pristajem na sve?

Majkajuj e pogledalagotovo sažaljivo. - Gde bi te žalbe odvele, dete? Brzo si zaboravila da si obična devojka sa sela. Slušaj sada ovo, što ću da ti kažem: gospodin Uzunlar, za razliku od tebe, to nikada neće zaboraviti. On će, za svoje zadovoljstvo, tražiti komplikovane gradske žene. Neka mu bude!

Avsar je primetio da je Jasemin postala neraspoločena, nakon razgovora sa majkom. Iako se ona trudila da to potisne, briznula je u plač čim su se, pri povratku za Istanbul, udaljili od kuće.

S obzirom na to da je vozio, Avsar ju je pustio da se isplače. Kada se smirila, zaustavio je kola, naveo je da izađe iz njih i potom je snažno zagrlio.

- Bole me tvoje suze, Jasemin... - rekao joj je to, zvučeci potpuno iskreno.

- Šta ih je izazvalo?

- Moja majka misli da ćeš me varati u braku... - poverila mu je, previše uplašena i utučena da bi skrivala svoju tugu. - Hoćeš li?

- Hoćeš li ti mene varati?

To pitanje je najpre iznenadilo Jasemin, a potom ju je navelo da prasne u smeh. I Avsar je počeo da se smeje i da je ljubi, istovremeno.

Verovao je da je time umirio njene sumnje i strahove, ali se prevario. Jasemin nije mogla da prestane da misli o onome što joj je majka rekla, kao što, uostalom, nije mogla da zaboravi Zehrine reči, niti da se pravi kako ne vidi čuđenje i porugu u očima članova posluge.

Za njih je ona bila neko ko se, sticajem čudnih okolnosti, našao u zlatnom kavezu. I iako su je smatrali za žrtvu koja će, tek, da plati za svoju naivnost, nisu mogli da ne primete to da je podnosila svoju žrtvu u maksimalnoj udobnosti, u povlašćenom statusu, na hrpi poklona koja se sve više uvećavala.

I u Avsarovom krevetu.

* * *

Organizaciju večere za Avsarovog brata i snaju, Jasemin je obavila ulažući mnogo strpljenja. Primetila je da su se svi, na svoj način, opirali njenim uputstvima. Na svaki njen predlog, svi su imali spreman neki drugi, uz obavezni komentar da će svakako učiniti po njenoj volji. Time su joj uskraćivali poštovanje i izražavali nepoverenje u njenu sposobnost da vodi domaćinstvo.

Jasemin se prisetila kako su lako, i bez ikakvog opiranja, činili sve što bi im Sureja naredila. A ona, pritom, i nije imala prava da im naređuje. Jasemin je bila prisutna kada joj je Avsar rekao da ona u kući ima status gosta, i da od njegove posluge može da očekuje uslugu samo ako ih za istu zamoli.

Kako to da su udovoljavali neprijatnoj Sureji, a da im je teško da sarađuju sa mnom, koja sam fina prema njima, predstavljalo je dilemu koju Jasemin nikako nije uspevala da reši. Zar je i ona trebalo da ih vređa i da viče na njih? Da li bi je tada više poštovali?

Ili se, samo, radilo o tome da nisu mogli da joj oprostite to što je, od člana osoblja, postala poslodavac?

Jasemin je znala da nikada neće biti u stanju da viče na bilo koga, ali je, za početak, ostajala čvrsto pri svim svojim odlukama. Time je gradila samopouzdanje, koje se održavalo na veoma trusnom temelju.

Uprkos napornom danu, prepunom iskušenja, Jasemin je dočekala Avsarovog brata i snahu sveža, lepo odevena, i sa urednom frizurom. Bila je prijatna, neposredna i osmehnuta. Pokazala je gostima da su bih dobrodošli i da se radovala njihovom prisustvu.

Izolda Uzunlar, iako dosta starija od nje, je lako prihvatila Jasemin. Kao majka petoro dece, imala je puno razumevanje za to što je Avsar želeo da obezbedi svojoj ćerki prisustvo ženske osobe koja će je voleti, uz koju će odrastati. Već se uverila u to daje Lejla volela Jasemin i da ju je Jasemin gledala kao svoje dete. Za nju je to bilo dovoljno.

Na kraju večere, koja je protekla u opuštenoj atmosferi, se ponudila Jasemin da joj pomogne oko priprema za venčanje. S obzirom na to da baš nikakve ideje nije imala, Jasemin je tu pomoć rado prihvatila.

U nastavku večeri, uz kafu i kolače, Kenan i Avsar su razgovarali o pogodnoj lokaciji za venčanje i o broju gostiju, dok su Izolda i Jasemin ugovarale odlazak u salon venčanica. Kao da je tek tada postala svesna da će se udati za Avsara, Jasemin je pokazala detinje uzbuđenje oko činjenice da će nositi venčanicu, da će moći da odabere koju kog požeh.

Jer, Avsar joj je rekao da će imati neograničeni budžet.

Niko nije bio radosniji od nje kada su Avsar i ona ispratili goste. Činjenica da će, veoma brzo, krenuti da se bavi organizacijom venčanja, učinila ju je ludo srećnom. I to, što je mogla da računa na pomoć iskusne Izolde Uzunlar, joj je potpuno pomutilo razum.

- Hvala nebesima na tvojoj snaji, Avsare, i na njenoj dobroti! - rekla je Jasemin, između ostalog, dok su se peli ka spavaćoj sobi. - Oh, koliko se radujem što je predložila da mi pomogne da izaberem venčanicu! Ona ima pregršt ideja oko ukrašavanja sale za svadbeni banket! I već mi je predložila kakvu bih frizuru mogla da imam! O, da, setila se da bi trebalo da počnem da učim kako da hodam u štiklama! A ja nemam ništa od obuće sa visokim potpeticama! I tvoj brat, tako ozbiljan čovek, koji radi tako ozbiljnu profesiju, je pokazao interesovanje za naše venčanje! I on je na našoj strani! Oh, kako je ovo bilo divno veče! I kakvi su dani, tek, pred nama!

S obzirom na to da su se našli pred vratima spavaće sobe, Avsar je silovito privukao Jasemin sebi i uneo joj se u lice, preplavljen potrebom da je što pre učini svojom.

- Ne misli da ne uživam u tvojoj sreći, Jasemin, ih u tvojim komentarima, ja samo ne mogu da ti odolim... Ludo me privlačiš, malena...

Jasemin nije stigla ništa da mu odgovori, pošto ju je Avsar podigao na ruke, uneo je u sobu i potom je bacio na krevet. Hteo je da ga posmatra dok se svlači, jer je uživao u tome što je i dalje nosila u sebi devojački stid, što je i dalje, na njoj svojstven način, reagovala na njegovu nagost.

Bila mu je, jednostavno, neodoljiva.

I on ju je uzeo na neodoljivo strastveni način...

XI

Za Jasemin su nastupili veoma uzbudljivi dani, ispunjeni prelepim dešavanjima, vezanim za organizaciju venčanja. Istovremeno je njena ljubav prema Avsaru sve više jačala, i ona ju je sve slobodnije izražavala.

Rasplakala se od sreće kada je Avsar učio Lejlu da je nazove mamom, i kada je ona to i učinila. Mislila je da je njena sreća savršena, kompletna.

Tu sreću bi, povremeno, narušili zloradi pogledi ili nehotični komentari ljudi, koji nisu mogli da prihvate njenu udaju za Avsara. Zbog svega toga bi se i ona sama ponekad zapitala da li će se, u budućnosti, pokazati da su Avsar i ona ipak predstavljali nemoguć spoj, par kome nije bilo suđeno da predugo ostane zajedno.

Od svih ljudi iz njenog okruženja, Zehra ju je najviše mrzela. Iako se nekada družila sa njom, izbegavala ju je od dana u kome je saznala za njenu veridbu sa Avsarom. Prihvatila je da razgovara sa njom samo u nužnim situacijama, i činila je to hladno i preko volje.

Vrebala je priliku da naudi Jasemin, da joj oduzme privilegije koje su joj, po njenom mišljenju, nepravedno pripale.

I, ta prilika joj se, na njeno ogromno zadovoljstvo, ukazala jednoga dana kada je, kao jedina prisutna u kući, odgovorila na telefonski poziv.

- Dom gospodina Avsara Uzunlara! -javila se.

- Ko je to?! - upitala je Sureja na njoj svojstven, drzak način. - Treba mi Avsar!

- Gospodin Uzunlar je odsutan. Da li ste to vi, gospođice Sureja? Ovde Zehra!

- Da, ja sam. Znaš li kada će Avsar da se vrati? Zvala sam ga na mobilni telefon, ah mi nije odgovorio na poziv.

- Nemam informaciju o planovima gospodina Uzunlara. Jedino što mogu da vam kažem je daje izašao sa svojom verenicom, gospođicom Jasemin.

Sureja je prasnula u grlat i podmukao smeh. - Siroti Avsar... Zar je stvarno zaprosio Lejlinu dadilju?!

- Jeste. Njih dvoje uveliko planiraju venčanje.

- Molim?! Tako brzo?!

- Oboje izgledaju kao da jedva čekaju da postanu bračni par.

- To ti se samo čini, Zehra. Možda sirota Jasemin jedva čeka da primora Avsara na bračne dužnosti, dok on samo glumi da je srećan.

- Nije na meni da kažem, ali gospodin Avsar i gospođica Jasemin odavno spavaju u istoj sobi...

Sureja je zanemela od te informacije. Sa svim je računala, sem sa tim da će Avsar, pre nužne ženidbe, učiniti Jasemin svojom ljubavnicom. On je, bar, mogao da bira sa kojom ženom će da deli spavaću sobu. Zašto je izabrao Jasemin?

- Moram da priznam da sam prilično iznenađena time što si mi otkrila, Zehra... - promrsila je Sureja, postavši, naprasno, veoma nervozna.

- Svi smo iznenađeni time što je gospodin Uzunlar odlučio da se oženi Jasemin. Ne možete ni da zamislite koliko sam ja to bila, kada sam videla da Jasemin, sva pogužvana i raščupana, izlazi iz sobe gospodina Uzunlara. I to pre nego što su objavili veridbu!

U Sureji je sve počelo da kipi od mržnje, od besa. Njen plan jeste bio da se Avsar oženi Jasemin, ah ne i da je zavoli, ili da počne da uživa u razmeni ljubavnih nežnosti sa njom. Ona je odlično znala koliko je Avsar bio moćan ljubavnik i koliko je, kao takav, mogao da priušti zadovoljstva jednoj ženi.

Kada je njoj počeo da uskraćuje ta zadovoljstva, znala je da gaje izgubila zauvek. Zato je odlučila da ga kazni, time što mu je nametnula jednu neprivlačnu devojkicu za suprugu.

Sa svim je mogla da računa, sem sa tim da Avsar, tu neprivlačnu devojkicu, učini svojom ljubavnicom pre nego što se to očekivalo od njega.

Pomisao da je, nehotice, svojim bezočnim gafom, u vidu podmetanja veridbenog prstena, učinila Avsaru životu uslugu, potpuno je pomutila Sureji razum.

- Tek da znate, gospodin Uzunlar podstiče Lejlu da Jasemin naziva majkom - Zehra je osetila Surejin gnev, i pomislila je kako bi upravo ona mogla da pomuti Jasemin sreću.

Zato je rekla ono, za šta je pretpostavila da bi moglo potpuno da je razjari.

- Ja sam Lejlina majka! - planula je Sureja. - A ta seljančica, Jasemin... Ona ni ne zna da bi, na svemu, trebalo meni da zahvali!

- Vama? - začuđena, Zehra je zatražila objašnjenje.

- Da, meni! Ali, kao što sam joj lično ja omogućila da se veri sa Avsarom i da zaigra ulogu Lejline majke, ja ću joj, lično, i oduzeti sve to što je dobila!

- Šta planirate da uradite, gospođice Sureja? - upitala je Zehra, glasom u kome se mogla naslutiti zloba i osvetoljubivost.

- Samo ću da podsetim dotičnu ko je, i šta je! Ništa drugo! Za to mi je potrebna tvoja pomoć, Zehra!

-Učiniću sve što zatražite, gospođice Sureja! - obećala je Zehra, u kojoj je sve zaigralo od pomisli da bi Jasemin mogla da izgubi status Avsarove verenice i gazdarice njegove kuće.

- Zapiši broj mog telefona i pozovi me kada Jasemin bude sama kod kuće! Odmah ću doći daje svedem na njenu pravu meni!

- Ali, zar vi niste u Americi?!

- Juče sam došla u Istanbul i ostaću ovde nekoliko dana.

- Odlično! Dobra vam je ideja da razgovarate sa Jasemin. Bojim se da na gospodina Uzunlara nikako ne biste mogli da utičete. Znate, on se ponaša kao tinejdžer.

- U kom smislu? - Sureja je to pitanje procedila kroz stisnute zube.

- Pa, puno vremena provodi sa Jasemin... Stalno joj nešto priča... I često je ljubi... O tome koliko joj stvari svakodnevno kupuje da vam i ne govorim!

- Ne, Zehra... - prosiktala je Sureja. - Avsar se ne ponaša kao tinejdžer. On se ponaša kao da je poludeo! - prodrala se iz sveg glasa, nemoćna da savlada i sakrije svoj bes, ljubomoru i zlobu.

* * *

Zahvaljujući Zehrinoj blagovremenoj dojavi, Sureja je došla u Avsarovu kuću u vreme njegovog odsustva. Već je na ulazu dala Zehri bogat poklon, u vidu kese sa kozmetičkim preparatima. Podelila je sa njom poglede, koji su govorili o tome da su se nalazile na istoj strani, da su imale isti cilj, a to je da oduzmu Jasemin pozicije koje je stekla.

Ne sluteći da joj se nevolj približavala krupnim koracima, Jasemin se igrala sa Lejlom u njenoj sobi. Devojčica je radosno cičala, ali je zanemela kada je ugledala svoju majku.

I sama Jasemin se sledila od šoka. Sureja je bila poslednja osoba koju je očekivala da vidi, koju je želela da vidi. I to upravo u trenutku Avsarovog odsustva.

Uplašio ju je agresivan izraz Surejinog lica. Očekivala je da će je ona napasti, međutim, nije ni slutila prave motive njenog dolaska.

- Vidim da si se malo zaigrala, Jasemin! - obratila joj se na veoma grub i ružan način, uzimajući Lejlu iz njenih ruku.

Devojčica je odmah zaplakala, ali Sureju to nimalo nije uznemirilo.

- Ne samo da izigravaš Lejlinu majku, već si umislila da ćeš se udati za Avsara i postati gazdarica ove kuće! - nastavila je, potpuno imuna na to što je Lejla pružala ruke ka Jasemin i tražila da se vrati u njen zagrljaj.

- Žalosno je koliko si glupa!

- Stišajte ton, gospođice Sureja! - Jasemin joj je molećivo sugerisala.

- Uznemiravate Lejlu!

- Ja poznajem svoje dete bolje od tebe! Pokaži mi verenički prsten! Odmah!

- Odakle vam ideja da možete da mi naređujete?! - Jasemin se usudila da joj se usprotivi, ne skidajući pogled sa Lejle, koja je i dalje plakala.

Sureja je, tada, izvadila iz torbe svoj mobilni telefon, pronašla u njemu jednu fotografiju i pokazala je Jasemin.

- Da li tvoj verenički prsten izgleda ovako?! - upitala ju je, pokazujući joj uveličanu sliku svoje šake, na čijem se prstu nalazio prsten koji je, svojevremeno, stavila u kutiju za nakit umesto minduša.

Jasemin je prebledela, naslutivši da će joj, uskoro, biti saopšteno nešto veoma neprijatno.

- Ovo... - promucala je, pokazujući prsten koji joj je Avsar naknadno kupio. - Ovo je moj verenički prsten...

Ah, dobila si drugi! - Sureja je zlobno konstatovala. - Ali si bila zaprosena prstenom sa fotografije, zar ne?! Tek da znaš, ja sam ga stavila u crvenu plišanu kutiju za nakit, iz koje sam, prethodno, uzela dijamantske minduše. Avsar mi ih je kupio, ali mi ih nikada nije dao. Rekao je da će ih, iz inata, pokloniti tebi. Uspela sam da se domognem minduša i da podmetnem prsten. Predvidela sam scenario koji se potom i odigrao. Moja je ideja bila da se Avsar oženi tobom, a ne nekom lepom,

uspešnom i modermom devojkom, koja bi mi bila konkurencija. Ovako, u svakom trenutku, mogu da mu se vratim! Ti mi, svakako, ne predstavljaš nikakvu rivalku! Posebno ne sada, kada si saznala kako je uopšte došlo do toga da te Avsar zaprosi! Oh, bože! - Sureja se nasmejala na sav glas.

- Da sam, samo, mogla da vas posmatram iz nekog ugla, u trenutku u kome si ti pomislila da ti je Avsar ponudio brak, i u kom je on shvatio kako nema srca da ti objasni koliko grešiš!

* * *

Jasemin je osetila kako je čitav svet krenuo da joj se ruši, i to uz strahovite potrese i zastrašujuću buku. Grmelo je na sve strane. Tlo joj se pomeralo pod nogama. A ona nije, čak, ni želela da se spasi. Kao da je, samo, čekala da joj se sve obruši na glavu i da prestane da postoji.

Njeno postojanje joj se svelo na zablude, na loše režiranu predstavu, na neistinu. I na stid, ogroman stid...

- Znaš, Jasemin, sa jedne strane je, zanimljivo to što si pomislila kako si dostojna toga da postaneš Avsarova supruga... - Sureja je odlučila da je dotuče, kada je uvidela da su njene reči ostavile očekivani utisak. - U čemu je tvoj problem, devojko? U naivnosti, ili u gluposti? Ili u tome što nemaš ogledalo? Imaš U ga? Siroti Avsar... Eto gde ga je njegovo džentlmenstvo odvelo... Do toga da mora da se oženi tobom... Srećom, došla sam na vreme da ga spasim te bede... Priznajem da sam, u početku, želela da mu se osvetim na taj način. Međutim, uvidela sam da ipak nije zaslužio da bude toliko kažnjen.

Jasemin se osetila dotučenom. Sve potiskivane sumnje su se razbuktale u njoj, sve dileme su isplivale na površinu. Jasno se prisetila dana u kome je, kada je otvorila kutiju sa nakitom, ugledala prsten. Bila je toliko srećna daje propustila da uvidi da Avsar nije bio srećan nimalo, baš, već začuđen, beskrajno začuđen.

Tada joj je postalo jasno da se Avsar ponašao kao neko ko je prisilno prihvatio nametnutu mu igru, ko je morao da se pravi kako je, zaista, planirao da je veri. Nju, običnu devojkicu sa sela, ni lepu, ni modemu, ni uspešnu. Ni po čemu adekvatnu za muškarca, kakav je on bio.

Za Jasemin je u tim tužnim i teškim trenucima, samo jedna stvar mogla da bude tužnija i teža. A to je da se suoči sa Avsarovim očima i da sa njegovih usana čuje da nikada, u stvari, nije želeo da se venča sa njom.

Zato je dohvatila svoju torbu i, ne izuvajući papuče, istrčala iz kuće. Trčala je kao bez duše sve do ulice, gde je zaustavila prvi taksi. Tražila je od vozača daje odveze na suprotni kraj grada, što dalje od kuće u kojoj je ispala žrtva jedne nehumane spletke.

Dok se borila sa potrebom da zajeca na sav glas, proverilaje koliko je novca ponela sa sobom. Odahnula je kada je otkrila daje imala dovoljno novca kod sebe, i da joj se u novčaniku zatekla i Avsarova platna kartica.

Prolazeći pored autobuske stanice, palo joj je na pamet kako bi bilo najbolje da odmah otputuje u neki drugi grad. Međutim, za tako nešto

nije imala nimalo snage. Morala je što pre da se osami u nekoj motelskoj sobi i preda se suzama koje je jedva obuzdavala.

XII

Kao nikada pre u svojoj karijeri, Avsar je, od objave veridbe sa Jasemin, rano odlazio sa posla. Žurio je kući, gde ga je čekao smeh, radovanje, zagrljaji, blagostanje. Gde se život otkrivao u svom najlepšem izdanju.

I toga dana je ušao u kuću prepun nestrpljenja da iskusi lepotu življenja. Da dobije i da pruži ljubav.

Međutim, osmeh mu se zaledio na usnama kada je, umesto Jasemin i Lejle, u kući zatekao Sureju, na čijem je licu prepoznao izraz trijumfa.

- Gde je Jasemin?! - odmah je zatražio da sazna, svestan šta je sve Sureja, svojim nenajavljenim i neočekivanom dolaskom, mogla da izazove. -1 gde je Lejla?

- Naše dete se igra iza kuće sa Zehrom - Sureja je namemo pribegla provokaciji.

- Sa Zehrom?! - ponovio je Avsar, već siguran u to da se dogodilo nešto nepredviđeno, nešto veoma neprijatno. - Gde je Jasemin, Sureja?! Gde je moja žena?! - ponovio je, tražeći je pogledom.

- Ne moraš više da se pretvaraš, Avsare, niti da Jasemin nazivaš svojom ženom - Sureja mu je to arogantno saopštila. - Ona je otišla.

- Ti... - Avsar se, besan kao nikada pre, ustremio na Sureju, ah se na vreme zaustavio. - Ti si je oterala, priznaj!

- Nisam! Sama je otišla! Trebalo bi da budeš srećan zbog toga!

- Ne govori mi šta bi ja trebalo da radim! - grmeo je Avsar, i dalje preteći nagnut ka Sureji. - Rekla si Jasemin za prsten, zar ne?

- Jesam, rekla sam joj! - priznala je Sureja, drsko prkoseći Avsarovom gnevu. - I njoj sam učinila uslugu! Sirotica je zaboravila gde joj je mesto! Malo se zanela i zaigrala! Kada se bude smirila, uvideće da...

- Smirila?! - zagrmeo je Avsar.

- Jasemin je otišla iz kuće uznemirena?!

- Svako bi bio uznemiren kada bi mu neko rekao pravu istinu o navodnoj bajci, u kojoj živi!

- Ti si poslednja osoba na svetu koja ima pravo da tumači šta je istina, a šta je laž! Čitav tvoj život je lažan, Sureja! Tvoja lepota, tvoja važnost, tvoja karijera, tvoje majčinstvo! Sva si haotična i lažna! I ni u čemu nisi dobra! Neću ti oprostiti to što si povredila Jasemin! Tražiću da ti zabrane prilazak Jasemin, Lejli i ovoj kući! Odlazi, sada!

- Hej! - Sureja je potrčala za Avsarem, ka njegovoj radnoj sobi. - Jasno se sećam koliko si bio besan kada je Jasemin prihvatila prsten koji sam podmetnula! Šta se, od tada, promenilo?!

- Odlično znaš šta se promenilo! Zato si i oterala Jasemin! Zato si i došla da joj sve ispričaš! Trebalo je da predvidim da će to da se dogodi i sam da joj priznam istinu!

- Govoriš o Jasemin kao da je ona važna! - Sureja i dalje nije uspevala da to prihvati.

- Odlazi! - Avsar joj je pokazao rukom ka vratima. - U protivnom ću pozvati obezbeđenje da te izbac!

- Moraćeš da mi dozvoliš da viđam Lejlu, Avsare! Kao njena majka imam prava na to!

- Odavno si izgubila svako pravo na Lejlu, Sureja! - poručio joj je Avsar, ulazeći u sobu.

Tamo je seo za sto i pozvao Kenana. Objasnio mu je šta se dogodilo i zatražio od njega pomoć.

S obzirom na to da je radio kao sudija, Kenan je imao odlične veze sa policijom. Oni su lako ušli u trag mobilnom telefonu koji je Jasemin ponela sa sobom, ni ne sluteći da bi upravo signal, koji je telefon emitovao, mogao da oda mesto na koje je otišla.

* * *

Jasemin je iznajmila sobu u motelu, gde se, bez svedoka, predala svojoj emotivnoj agoniji. Glave zarivene u jastuk, oplakivala je gubitak Avsara, kao i rastanak od malene Lejle. Pritom je snažno optuživala sebe zbog toga što je dozvolila da pomisli kako bi joj pristajao bilo kakav život, sem onog u kome je mogla da bude nečija služavka ili dadilja.

Svi su bili u pravu, neprekidno je to ponavljala u sebi... I Zehra, i Sureja i njena rođena majka... Svi su je upozoravali da je došla na mesto koje joj istinski nije pripadalo, mesto koje je, vremenom, moglo da postane kobno po nju.

Zašto im nisam poverovala, Jasemin je gušila krike koji su otkrivali dubinu njene tuge. Zašto sam mislila da je ono, što sam mogla da ponudim Avsaru, bilo dovoljno vredno da ga zadržim?

Tek bi povremeno, nalazeći se na rubu svesti, pokušavala da opravda svoje postupke velikom ljubavlju. I time da su oni, koji su voleli, imah pravo da greše.

Jasemin je znala kako je bilo nužno da ustane i popije malo vode, ali nije imala snage za to. Kažnjavala je sebe za ispoljenu naivnost, za to što je poverovala da su čuda moguća.

Pitala se da li je Avsar odahnuo, saznajući da je otišla, da neće morati da je oženi. I da, pritom, nije bio odgovoran za njeno razočarenje.

- Nemoj da me mrziš... - buncala je, poluglasno, uplašena od te mogućnosti. - Sada si slobodan... Više me nećeš videti...

Jasemin je naizmenično plakala zbog Avsara, Lejle i sopstvene zle sudbine. Plakala je čak i zbog šteneta, na čije utešno prisustvo nije mogla da računa. Bila je iznurena i povremeno je padala u san, iz koga su je budili sopstveni, nehotični krici.

U jednom trenutku joj se učinilo da je neko pokucao na vrata njene sobe. Primirila se, jer nije želela nikoga da vidi, niti je želela da bilo ko nju vidi.

Nije reagovala kada je čula da je Avsar doziva, jer je bila uverena da je halucinirala, da se njen um poigravao sa njom.

Postala je potpuno svesna kada je Avsar, jednim udarcem nogom u bravu, razvalio vrata i potom ušao u njenu sobu. Uspravila se u krevetu i pogledala ga širom otvorenih očiju, čudeći se tome što ju je pronašao, što ju je uopšte tražio.

Odmakla se kada je on seo na ivicu kreveta i pogledom obuhvatio njeno natečeno, zajapureno lice.

- Oprosti mi, Jasemin... - zatražio je Avsar, pogođen time što je otkrio koliko je Jasemin patila. - Nisam smeo da dozvolim da ti se ovo dogodi... Trebalo je da preduhitrim Sureju... Trebalo je da te zaštitim od nje...

- Od istine nisi mogao da me zaštitiš. Zato ne prebacuj sebi. Ja sam ona, koja bi od tebe trebalo da traži oprostaj.

- Za šta?

- Za to što sam naivno poverovala u to da... da...

Novi nalet plača je sprečio Jasemin da govori i naveo je da iznova zaroni lice u jastuk. Avsar je tada legao pored nje i uzeo je u zagrljaj.

- Najdraža moja... - počeo je da joj tepa, mazeći je po licu. - Ti ni ne znaš šta je istina... Od nje niko ne mora da te štiti... A istina je da te volim. I da sam najponosniji na svetu zbog toga što ćeš postati moja supruga.

* * *

Te Avsarove reči su navele Jasemin da se ukoči, da prestane da plače. Polako je otvorila oči i pogledala ga. I videla je sve obilje ljubavi na njegovom licu, prepoznala je nežnost, brižnost i odanost u njegovim očima. Čula je odjek njegovog glasa u kome je titrao nagoveštaj njihove zajedničke budućnosti. Sa usana su mu klizile reči utehe, koje su jasno dopirale do njenog srca.

Nada se munjevito probudila u njoj. Pomisao da ju je Avsar voleo navela je svaku ćeliju njenog tela da prodiše.

Sve je, ponovo, moglo da bude kao pre... I bolje od toga!

- Ne moraš da govoriš da me voliš... I ne moraš da me oženiš...

- Tačno. Ne moram. Ali želim. Volim te, Jasemin! - poverio joj je glasom koji je varničio od emocija.

- Zašto?

- Zato što si me usrećila, malena... Zato što sam, uz tebe, otkrio prave životne vrednosti... Zato što si me, nehotice, mnogo čemu naučila... Zato što se radujem našoj budućnosti... Ništa mi nije važnije od Lejle i tebe... Od naše porodične sreće... Zaboravi na prsten koji si pronašla u kutiji...

Namerno sam ti kupio drugi kada sam shvatio da sam te zavoleo... Seti se da sam u juvelirnici, kada sam ti kupovao prsten, predložio da se udaš za mene... Tada sam to zaista želeo...

- Oh, Avsare... - duboko dirnula, Jasemin ga je dodimula rukom po obrazu. - Toliko te volim... Ti ni ne znaš koliko te ja volim...

- Varaš se, znam... Ljubav, koju si ulila u mene, me je oživela... Zavoleo sam ne samo tebe, Jasemin, već i sebe... Hvala ti na tome...

- Da li je ovo moguće? - šaputala je Jasemin, uvlačeći prste u Avsarovu kosu. - Zaista me voliš? I bićeš samo moj?

- Već sam samo tvoj! - uzvratio je, ljubeći joj prste. - Nikome ne pripadam više, nego tebi! Reci mi da mi veruješ, Jasemin... Boli me tvoja patnja... Tvoje suze...

- Verujem ti - potvrdila je, i nejakno se osmehnula. - Zaista sam neizmerno patila proteklih nekoliko sati... Da je potrajalo, bojim se da bih umrla...

- Nikada ne bih dozvolio da te izgubim! Tražio bih te i pronašao čak i da si otišla na drugi kraj sveta, a ne na drugi kraj grada! Lejla i ti ste moje najveće bogatstvo!

- Hoćemo li imati naše dete, Avsare? - Jasemin je nesigurno upitala.

- Šališ se, zar ne? Imaćemo mnogo dece! - najavio je Avsar, utiskujući Jasemin nežan poljubac na usne, poljubac koji ju je uverio u iskrenost svega što joj je rekao i koji je, za sva vremena, rasterao njene sumnje.

KRAJ